Biblioteca Jud. Hunedoara
SALA DE LECTURA

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLIX Nr. 11719 | Vineri 25 aprilie 1980 | 6 PAGINI — 30 BANI

Petroşani : Noi construcţii destinate minerilor — Foto : I. Licia

În întîmpinarea Zilei Muncii şi solidarităţii internaţionale

FAPTE REMARCABILE ÎN ÎNTRECERE

1 MAI

Timişoara :

O creaţie a tehnicii de vîrf

„Electrofil-10" este denumirea celei mai noi maşini de prelucrat metale prin electroeroziune, realizată de colectivul întreprinderii „Electrotimiş" din Timişoara în cadrul întrecerii socialiste desfăşurate în cinstea zilei de 1 Mai. Această nouă creaţie a tehnicii româneşti, utilizată la fabricarea sculelor şi matriţelor mecanice, este prevăzută cu comandă numerică şi are o mare precizie de prelucrare. Este cel de-al 850-lea tip de utilaj nou asimilat în fabricaţie de întreprinderea timişoreană de la începutul actualului cincinal, fiind înlocuite importurile unor produse similare. **(Cezar Ioana).**

Slatina :

Aluminiştii se întrec pe ei înşişi

Întreprinderea de aluminiu Slatina, unitate distinsă pentru rezultatele bune obţinute în producţie cu titlul de Erou al Muncii Socialiste şi medalia de aur „Secera şi ciocanul", a obţinut în cinstea zilei de 1 Mai noi şi importante succese. Harnicul colectiv de muncitori, ingineri şi tehnicieni de aici au produs, suplimentar, faţă de sarcinile de plan la zi, peste 110 tone de aluminiu şi aliaje din aluminiu. Totodată, aluminiştii slătineni au livrat suplimentar la export produse în valoare de 22 milioane lei valută. **(Emilian Rouă).**

Un succes de prestigiu al industriei constructoare de maşini

Autobasculanta cu tracţiune diesel-electrică

Printre noile produse prezentate secretarului general al partidului, cu prilejul recentei vizite de lucru efectuate la Braşov, s-a numărat şi autobasculanta cu tracţiune diesel-electrică DAC-120 E. Despre concepţia constructivă şi caracteristicile sale tehnico-funcţionale ne-a vorbit tovarăşul inginer Alexandru Mazilu, directorul tehnic al Centrului de cercetări ştiinţifice şi inginerie tehnologică pentru autocamioane :

— Autobasculanta electrică DAC-120 este cel mai mare autovehicul de acest fel, realizat pînă acum la noi în ţară, avînd o sarcină utilă de 110 tone. El este echipat cu un motor diesel de 1 200 CP, cu un sistem de frînare atît mecanic cît şi electric. În structura lui nu mai intră o serie de subansamble clasice, nelipsite autovehiculelor obişnuite, cum sînt diferenţialul, cutia de viteze, cutia de distribuţie, ambrelajul şi cardanele, funcţiile acestora fiind îndeplinite de un generator, două motoare electrice înglobate chiar în roţi şi de o instalaţie electrică de reglare. Pentru ca cititorii să-şi poată face o imagine asupra dimensiunilor acestui autovehicul, pot să arăt că lungimea lui este de circa 10 metri, lăţimea de 5,3 metri şi înălţimea de 5,24 metri. Roţile au şi ele un diametru de 2,6 metri. În ciuda acestor dimensiuni, autobasculanta electrică DAC-120 E poate atinge o viteză de 55 km pe oră.

Am aflat, de asemenea, de la interlocutorul nostru — cel care a coordonat, de fapt, activitatea de proiectare şi execuţie — că acest autovehicul gigant mai prezintă încă o calitate însemnată : în timpul exploatării, viteza se adaptează în mod automat la condiţiile de sol şi încărcare. De altfel, el nici nu posedă obişnuitul schimbător de viteză întîlnit la restul autovehiculelor.

Meritul principal în realizarea acestui nou produs revine colectivului C.C.S.I.T.A. (I.C.P.A.T.), care a colaborat cu întreprinderile „Steagul roşu" — Braşov, „Electroputere" — Craiova, Institutul de proiectări automatizări — Bucureşti, „Electromontaj" — Bucureşti şi Întreprinderea mecanică Mîrşa. **(Nicolae Mocanu).**

ÎNSĂMÎNŢĂRILE

Pe primul plan porumbul, dar trebuie grăbite lucrările şi la celelalte culturi

OLT : Moduri diferite de organizare, viteze diferite la semănat

Pînă în seara zilei de miercuri 23 aprilie, unităţile agricole din judeţul Olt au însămînţat aproape jumătate din cele 253 200 hectare planificate. Am reţinut de la tovarăşul inginer Doru Rădulescu, directorul general al direcţiei agricole judeţene, cîteva dintre măsurile luate de comandamentul judeţean pentru urgentarea însămînţărilor. Este vorba, în primul rînd, de acţiunea de întrajutorare dintre consiliile unice agroindustriale. Dacă la începutul campaniei forţa mecanică a fost concentrată în 10 consilii unice din sudul judeţului — unde terenul a permis să se lucreze din plin — acum se procedează invers : peste 750 de tractoare, constituite în formaţii specializate pentru fertilizare, pregătirea terenului, erbicidat şi semănat, vor fi mutate începînd de sîmbătă în unităţile agricole din nord rămase în urmă. În al doilea rînd este de remarcat o măsură de mare importanţă pentru a se asigura front de lucru semănătorilor. Anume, 70 la sută din numărul tractoarelor lucrează şi în schimbul II. În acest scop, în afară de mecanicii din ateliere, motopompişti, combineri şi alte cadre din comune care ştiu să conducă tractorul, din unităţile industriale au fost repartizaţi peste 350 de foşti mecanizatori. Este o măsură prin care se asigură un avans de o zi, o zi şi jumătate la pregătirea terenului faţă de capacitatea de semănat.

După ploile din ultimele două zile, care au însumat între 10—30 litri pe metrul pătrat, de miercuri activitatea a fost reluată în aproape toate unităţile agricole din judeţ. Este de subliniat că ritmul lucrărilor de pregătire a terenului şi însămînţări, nu întotdeauna la nivelul planificat, este influenţat de modul în care sînt folosite forţa mecanică şi timpul bun de lucru. Chiar între consilii unice agroindustriale vecine, cu condiţii asemănătoare, sînt diferenţe de ritm la semănat datorate modului diferit de organizare a muncii. Consiliile unice agroindustriale Bucinişu şi Caracal, situate în sudul judeţului, dispun de condiţii similare atît sub aspectul pămîntului, cît şi al dotării cu forţe mecanice. Dar în timp ce în primul consiliu ritmul zilnic stabilit la semănat este constant realizat şi depă-

Aurel PAPADIUC
Emilian ROUĂ

(Continuare în pag. a III-a)

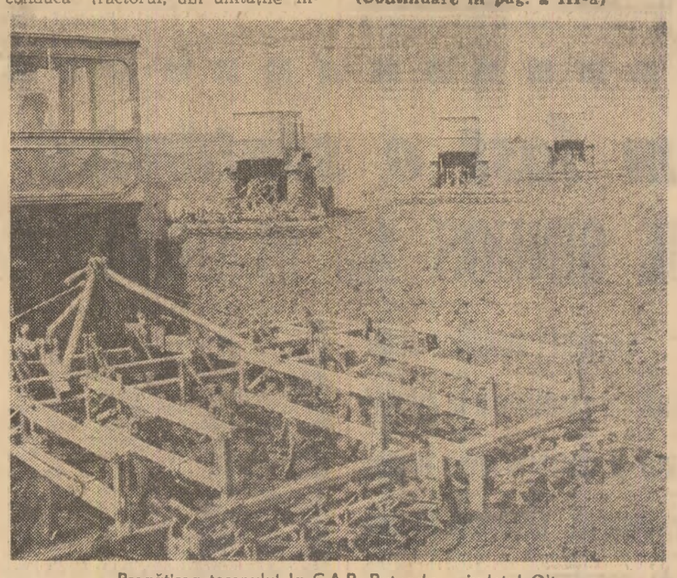

Pregătirea terenului la C.A.P. Rotunda — judeţul Olt

EXIGENŢE CALITATIVE ÎN ÎNTREAGA ACTIVITATE ECONOMICĂ

Produse noi, cu consumuri materiale şi energetice reduse, competitive pe plan mondial!

Facem, adesea, comparaţii. Am deprins această pasiune a comparaţiilor nu, în primul rînd, dintr-o exagerată predilecţie pentru statistică, ci din dorinţa de a da o măsură materială timpului : din necesitatea obiectivă de a şti cît mai exact dimensiunile drumului parcurs, de noi şi de alţii, de a putea scruta viitorul de la înălţimea programelor stabilite de partid. Şi nu rareori comparaţiile ne entuziasmează, cifrele parcă prind viaţă, în ele regăsind munca noastră de zi cu zi, împlinirile şi căutările noastre pe întinsul drum al progresului. Ştim că realizăm în acest an o producţie industrială de 53 de ori mai mare faţă de anul de vîrf al economiei româneşti dinainte de război ; cu un ritm mediu de creştere a producţiei industriale de circa 11 la sută, atins în acest cincinal, România se situează în rindul ţărilor lumii cu cel mai înalt dinamism. Ce rezonanţe are această realitate într-o lume bintuită de crize, de puternice fenomene de recesiune economică ! Cu înaltă conştiinţă patriotică, revoluţionară ce îi caracterizează, comuniştii, oamenii muncii sînt convinşi că făcînd totul pentru dezvoltarea şi modernizarea economiei, pentru progresul patriei socialiste, îşi aduc, totodată, o contribuţie directă la întărirea prestigiului socialismului în lume, la cauza comunismului.

Sirul unor asemenea comparaţii poate continua. Să mutăm însă obiectivul comparaţiilor şi să urmărim care este substanţa calitativă a acestor creşteri. Întrebare pe deplin firească în acest timp al concentrării eforturilor spre o calitate nouă, superioară în întreaga activitate economică. Recentele vizite de lucru ale secretarului general al partidului nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, constituie încă o dovadă a înaltelor exigenţe calitative pe care Partidul Comunist Român le pune în continuare în faţa comuniştilor, a întregului popor, în efortul general pentru înfăptuirea neabătută a istoricelor hotărîri ale Congresului al XII-lea al partidului. Aproape jumătate din producţia industrială a acestui cincinal va fi realizată din produse noi şi reproiectate. Numai anul trecut, „familia" produselor noi s-a mărit cu aproape 2 000 de maşini, utilaje, aparate şi instalaţii. Un impresionant eşalon de „nou-născuţi" care aduc prospeţime şi vigoare competitivă industriei noastre. Şi nu puţine sînt cazurile cînd performanţele tehnice şi calitative se situează la nivelul celor mai bune realizări din lume. Avem în vedere, în primul rînd, diverse tipuri de maşini-unelte, de tractoare, instalaţii de foraj, motorul diesel naval de 30 000 CP ş.a. Sînt produse ce poartă semnătura de prestigiu a capacităţii cercetătorilor şi proiectanţilor noştri, a colectivelor muncitoreşti din numeroase întreprinderi, hotărîte să ridice tot mai mult prestigiul produselor româneşti în lume.

Nu de puţine ori în competiţia internaţională produsele noastre sînt puse faţă în faţă cu cele mai bune realizări din lume. Avem în vedere o comparaţie complexă, atît din unghiul de vedere al performanţei tehnice şi calitative propriu-zise, cît şi din cel al eficienţei economice. Numai şi numai în măsura în care produsele noastre vor asigura o armonioasă îngemănare a performanţelor tehnice, calitative şi economice la nivelul celor mai bune realizări din lume, vom putea vorbi de o competitivitate sub toate aspectele pe plan internaţional. Trebuie în permanenţă, aşa cum a indicat stăruitor secretarul general al partidului, să ne comparăm cu tot ce este mai bun în lume şi să acţionăm pentru a atinge performanţa tehnică şi economică mondială. Nimeni nu va plăti mai mult, pe piaţa mondială, metalul, energia, alte materiale încorporate în plus în produsul nostru. A produce şi a livra la export maşini şi utilaje cu consumuri materiale mai mari decît cele existente pe piaţa internaţională înseamnă, în ultimă instanţă, a pierde, a încasa mai puţină valută pe tona de metal ; în fond, înseamnă a diminua venitul naţional, mijloacele de dezvoltare a ţării, mijloacele de creştere a nivelului de trai al poporului.

În analizele pe care le întocmesc consiliile oamenilor muncii pot fi citite, uneori, fraze liniştitoare cu privire la diminuarea consumurilor materiale de la un an la altul. Desigur, e bine că se reduc consumurile materiale de la o perioadă la alta. Dar asta nu este totul. Şi spunem aceasta pentru că rare sau aproape inexistente sînt tentativele de a compara propriile realizări măcar cu cele mai bune rezultate obţinute în ţară. Ca să nu mai vorbim de efectuarea unor comparaţii cu performanţele atinse pe plan mondial. În unele locuri, surprinzător, asemenea date nici măcar nu sînt cunoscute. Or, fără a şti în permanenţă care este performanţa mondială, fără a vrea şi a căuta s-o atingi, orice demers pe plan tehnic sau organizatoric în vederea diminuării costurilor şi ridicării calităţii produselor se desfăşoară fără conştiinţa înaltelor exigenţe compe-

Viorel SĂLĂGEAN

(Continuare în pag. a III-a)

În numele dreptului fundamental al oamenilor, al tuturor popoarelor : DREPTUL LA VIAŢĂ ŞI LIBERTATE

O CONDIŢIE ESENŢIALĂ A APĂRĂRII INDEPENDENŢEI NAŢIONALE, SECURITĂŢII ŞI PĂCII FIECĂRUI POPOR

Colaborarea tot mai strînsă pe plan naţional a comuniştilor, socialiştilor şi social-democraţilor, a tuturor forţelor democratice, progresiste

Aşa cum este cunoscut, situaţia internaţională s-a complicat în mod deosebit în ultima vreme. Au intervenit fenomene de accentuare puternică a încordării, de ascuţire a contradicţiilor dintre unele state şi grupări de state, nu şi-au găsit soluţionare vechile conflicte şi au apărut altele noi, s-au produs noi manifestări ale politicii de forţă şi ameninţare cu forţa. Această evoluţie a evenimentelor, care a dus la înrăutăţirea climatului politic mondial, creează primejdii deosebit de mari pentru politica de destindere, pentru pacea şi independenţa popoarelor, sporeşte pericolul unei confruntări militare cu consecinţe imprevizibile.

Deosebit de grav este faptul că o asemenea evoluţie negativă are loc în condiţiile desfăşurării vertiginoase a cursei înarmărilor, care continuă să se intensifice, sporind neîncetat capacitatea distructivă a arsenalelor militare ce ameninţă toate statele şi toate popoarele, însăşi civilizaţia umană.

Escaladarea cursei înarmărilor are repercusiuni din cele mai grave pentru Europa, periclitînd în mod acut securitatea popoarelor continentului. Este ştiut că pe continentul european sînt concentrate cele mai mari arsenale şi efective militare, se găsesc faţă în faţă cele două blocuri militare opuse. Se poate spune că Europa a ajuns suprasaturată cu arme ; în aceste condiţii, viaţa reclamă în mod imperios să se renunţe la producerea şi amplasarea pe continent a noi arme de distrugere în masă, să se treacă în mod hotărît la măsuri îndreptate spre oprirea cursei înarmărilor. Partidul nostru a subliniat în permanenţă că o securitate reală şi efectivă pe continent se poate întemeia numai pe înfăptuirea unor măsuri concrete de dezangajare militară şi dezarmare, urmărindu-se realizarea echilibrului militar nu prin escaladarea înarmărilor, ci prin coborîrea continuă a plafonului acestora — singura cale în concordanţă cu cerinţele destinderii, încrederii şi colaborării internaţionale, ale securităţii europene şi păcii generale. Iată de ce P.C.R., România socialistă au susţinut constant că trecerea la măsuri de dezangajare şi dezarmare în Europa trebuie să constituie un obiectiv primordial al apropiatei reuniuni general-europene de la Madrid, că desfăşurarea de negocieri şi realizarea de progrese în aceste probleme reprezintă o cerinţă esenţială a unei pregătiri temeinice a reuniunii, astfel ca ea să marcheze un pas înainte în edificarea securităţii europene.

În această privinţă un rol de cea mai mare însemnătate revine partidelor comuniste şi muncitoreşti, al căror obiectiv a constat dintotdeauna atît în eliberarea socială şi naţională a popoarelor, cît şi în asigurarea unei păci trainice — laturi inseparabile ale misiunii lor istorice. Partidele comuniste sînt exponente ale aspiraţiilor şi intereselor vitale ale oamenilor muncii, ale propriului popor — şi nu există ţel mai înalt, îndatorire mai nobilă decît apărarea păcii, a dreptului fundamental al omului, dreptul la viaţă. Comuniştii, de la apariţia lor pe scena istoriei, au înscris pe steagurile de luptă dezideratul major al unei lumi fără arme şi fără războaie : cu atît mai mult astăzi, cînd înarmările fac să planeze deasupra popoarelor spectrul distrugerii şi exterminării în masă, trecerea la dezarmare se impune în centrul sferei de preocupări a partidelor comuniste, pentru continuarea şi adîncirea procesului de edificare a unei securităţi trainice în Europa şi în lumea întreagă. Militînd pentru pace, pentru dezarmare, pentru destindere şi securitate, partidele comuniste îşi îndeplinesc o îndatorire sacră faţă de propria naţiune, acţionează ca forţe înaintate ale contemporaneităţii.

În acest sens, scrisoarea Comitetului Central al Partidului Comunist Român adresată Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez în legătură cu proiectul unei reuniuni a partidelor comuniste şi muncitoreşti din Europa în problemele păcii şi dezarmării, relevă importanţa excepţională a dezarmării şi a promovării unei politici de pace şi destindere, subliniază necesitatea abordării cu bune rezultate a problemelor grave care confruntă omenirea şi a căilor de depăşire a actualei situaţii de încordare, evidenţiază cu putere imperativul unităţii, al întăririi solidarităţii şi colaborării pe plan naţional şi internaţional, dintre partidele comuniste şi muncitoreşti, partidele

(Continuare în pag. a VI-a)

Înfrăţiţi de aceleaşi idealuri

Reportaj din actualitatea socialistă a ţării

Străbatem halele marii întreprinderi timişorene „Electrotimiş". Pe panourile de onoare fotografii ale fruntaşilor în producţie a căror experienţă este popularizată şi extinsă : Ioan Bufanu, Wolfgang Bucher, Tacsi Ládislau, Miroliub Milicevici.

Cînd, în copilărie, bătea mingea pe maidanul unde se înalţă azi halele întreprinderii sau, mai tîrziu, cînd părinţii şi fraţii îi erau supravegheaţi de Siguranţă ca „suspecţi de agitaţie comunistă" (sora sa, militantă revoluţionară, Ocsko Teresa, a fost ucisă de legionari), Ocsko Ilie nu îşi imagina că va ajunge secretarul comitetului de partid al uneia dintre cele mai moderne unităţi industriale din această parte a ţării. „Îmi amintesc ca de un vis urît de vremea în care exploatarea se îmbina cu politica de asuprire şi învrăjbire naţională — ne spune el. Partidului, luptei sale fără preget, politicii sale îi datorăm noi toţi faptul că azi sîntem cu adevărat fii egali în drepturi ai patriei comune. Iată, în fiecare secţie muncim laolaltă, români, germani, maghiari, sîrbi ; laolaltă activăm în consiliul oamenilor muncii, în comitetul de partid, în cel sindical şi de U.T.C. După lucru ne găsim, tot împreună, în formaţiile artistice de amatori şi echipele sportive, în concursurile pe meserii, excursii, la munca patriotică. Vorbim limbi diferite, dar inima ne bate în acelaşi ritm".

Oriunde îi poartă paşii pe drumurile Banatului, reporterul întîlneşte roadele muncii harnice a românilor, germanilor, maghiarilor, sîrbilor, înfrăţiţi de veacuri pe aceste meleaguri, însufleţiţi de aceleaşi calde sentimente patriotice, de hotărîrea de a munci fără preget pentru ca ţara unde s-au născut şi au trăit părinţii şi strămoşii lor, ţară pe care cu toţii o numesc azi simplu, din inimă, patrie, să devină mereu mai puternică, mai bogată, mai înfloritoare.

La Întreprinderea de aparate electrice şi electronice de măsurat, ing. Vasile Filip, secretar adjunct al comitetului de partid, şi maistrul Ioan Keller ne relatează momente din „istoria întreprinderii" care, după numai şapte ani de la intrarea în producţie, a fost distinsă cu „Ordinul Muncii" clasa I, ca unitate fruntaşă pe ţară. În atelierele unde peste patru mii de tineri în halate albe creează cu migală artistică instrumente dintre care multe reprezintă adevărate „premiere naţionale", în clasele liceului industrial şi în blocurile de locuinţe învecinate, în brigada artistică şi în comisia de creativitate tehnică oamenii îşi spun ca între prieteni sau rude : Ioane, Grete, Ilonka, Milan.

Absolventă de liceu, ca majoritatea muncitorilor de aici, Riane Taugner depăşeşte vîrsta medie a personalului — 21 de ani. De aceea are inflexiuni de maturitate în glas cînd ne vorbeşte despre noile generaţii de tineri care vin „să înveţe meserie de la noi, cei cu experienţă". Aici se simte acasă, „printre ai mei".

Nu, ea nu a citit versurile lui Bocor Katalin, dar gîndurile le sînt la unison : *„Acest pămînt pe care vieţuim, / Acest pămînt ce Patrie-l numim, / Mi-e dragoste eternă şi mi-e mamă, / Rodirea ce copilul meu se cheamă / Şi-nseamnă tot ce mai de preţ, mai bun e / Ţară frumoasă cum nu-i alta în lume".*

Pretutindeni unde te poartă paşii pe meleagurile Timişului întîlneşti mărturii ale acestei calde fraternităţi umane, acţionînd ca un factor propulsor al progresului pe toate planurile vieţii sociale.

La Recaş i-am găsit seara tîrziu pe preşedintele cooperativei agricole Peter Janos, inginerul-şef Eugen Maxim, şefa fermei vegetale Elena Marschätzky şi contabilul-şef Gh. Ianculov, întocmind „planul de operaţii" pentru a doua zi : „Oricum va fi vremea, nu ne-om lăsa să nu fim şi

Tudor OLARU
Cezar IOANA
corespondentul „Scînteii"

(Continuare în pag. a IV-a)

ÎNDREPTĂŢIRI

Însemnări de Ion LĂNCRANJAN

Nu e o fatalitate la mijloc, dar de întîmplat aşa se întîmplă, încă se mai întîmplă :

Dacă undeva un copil rabdă de foame, sfîşiindu-se, îmbătrînind cu zile, murind pe picioare, înseamnă că în altă parte a lumii un alt copil, de aceeaşi vîrstă, cu nimic mai dotat, e îndopat cu de toate, peste măsură, fiind obişnuit, de mic, să se considere altfel faţă de ceilalţi copii, creindu-i-se iluzia unei superorităţi false :

dacă undeva un om este nedreptăţit înseamnă că în altă parte un alt om, cu nimic mai dotat, cu nimic superior celui dintîi, trăieşte în satisfacţii pe care nu le merită, pe care nu le-a plătit cu muncă şi cu cinste, luîndu-le, dimpotrivă, cu ajutorul unor combinaţii subminatorii şi degradante ;

dacă undeva un scriitor sau un artist (pictor sau compozitor) e preamărit peste meritele lui reale, e împrejmuit de osanale şi de superlaude înseamnă că este posibil ca, alături, un alt scriitor sau artist (pictor sau compozitor) să fie umilit şi ofensat, asaltat de o nedreptate agresivă — şi nimic altceva nu e mai fioros în lume decît ofensarea şi umilirea valorii ;

dacă undeva o clasă socială sau un grup aflat în constituire consumă şi păraduieşte mai mult decît i se cuvine, mai mult decît produce, mai mult decît i-ar trebui, lăţindu-se în dezmăţuri şi în necuviinţă înseamnă că alături, altă clasă socială sau alt grup trăiesc în umbra nedreptăţii, iar nedreptatea naşte complexe, produce revolte, cere schimbări ;

dacă un popor beneficiază într-o măsură mult mai mare de binefacerile civilizaţiei contemporane, în virtutea unei tradiţii care s-a întemeiat în vremea dominaţiilor colonialiste fătise, înseamnă că alături sau altundeva în lume, în lumea noastră, a tuturor oamenilor şi a tuturor popoarelor, un alt popor, la fel de capabil, la fel de bun, stă în umbra vieţii, e frustrat de ceea ce îi aparţine, de ceea ce i se cuvine, după dreptate ;

dacă o ţară stăpîneşte sau vrea să stăpînească o altă ţară sau alte teritorii, care nu-i aparţin, dacă o ţară vrea neapărat să domine altă ţară, la fel de mare sau mai mică, direct sau indirect, politic sau economic, sau şi într-un fel şi într-altul, înseamnă că se comite un atentat la armonia lumii, se loveşte în cea mai veche aspiraţie, a tuturor oamenilor, de pe întregul pămînt, de a trăi şi de a munci în pace şi în bună înţelegere !...

Iată de ce am considerat şi consider îndreptăţite eforturile care se depun, la noi, dar şi în alte părţi, pentru a statornici altfel de relaţii între oameni — mai bune, mai fireşti, mai omeneşti — pentru a ajunge la altfel de raporturi între ţări şi state, cît mai armonioase. Orice izbîndă obţinută în acest sens e a tuturor oamenilor şi a tuturor popoarelor din lume, laurii cuvenindu-se totuşi celor ce au avut şi au iniţiativa, celor ce nu se sperie de tenebrele inerţiale ale înapoierii !

FAPTUL DIVERS

Vitejie pionierească

O fetiță de șapte ani din comuna Cozieni, județul Buzău, pe nume Daniela Cursaru, rămăsese singură acasă. La un moment dat, a încercat să aprindă focul. Din sobă au izbucnit flăcări care i-au cuprins îmbrăcămintea și au început să se întindă spre lucrurile din incăpere. Țipetele disperate ale fetiței au fost auzite de un pionier, Cristian, aflat întimplător prin apropiere. Cristian a dat buzna în casă și, cu o prezență de spirit extraordinară, și-a dezbrăcat haina și a acoperit fetița. Apoi s-a luptat cu flăcările pentru a le înăbuși. Săteni l-au găsit cu treaba aproape isprăvită, minunîndu-se, deopotrivă, de curajul și bărbăția lui.

După cîteva zile de îngrijiri medicale, pe fața Danielei a înflorit din nou zîmbetul...

Întîlnirea vîrstelor

La cei 70 de ani ai săi, țăranul cooperator Ilie V. Gheorghe din Periș — Ilfov a devenit dascăl de vioară și oldrit.

„Moș Gheorghe, olaru" — cum îi zic oamenii din sat — și-a ales 12 elevi de la școala generală din sat, pe care-i învață cîntece frumoase de demult, de prin partea locului: „Săbărelul", „La casa cu trestioară", „Pe deal pe la Cornățel" — și cîte altele. După ce lasă vioara, învățăceii lui Moș Gheorghe trec la masa olarului, unde deprind alt meșteșug: închipuie din lut felurite forme de ulcioare, care mai de care mai atrăgătoare.

Învățătorul Alexandru Dumitru i-a dedicat lui Moș Gheorghe și meșteșugurilor sale o poezie, din care cităm: „Cinstire ție, meșter faur / Ce din al palmelor căuș / Dai glas fiorilor de aur / Din lutul sfînt și din arcuș".

„Mă costă, dar nu mă las"

Cu totul și cu totul de neînțeles este stăruința — vrednică de o cauză mai bună — cu care Ioan Oprișcan din comuna Avrig, județul Sibiu, poartă procese peste procese pentru... o poartă. La început, cu vreo zece ani în urmă, a început să se judece cu un vecin, apoi cu primăria. Pricina discordiei: o poartă ca toate porțile, o poartă a casei sale a ajuns, cu vremea, tot mai lîngă stradă și trebuie să fie „aliniată" cu celelalte porți. Deși primăria i-a dovedit și prin instanțele de judecată că trebuie să intre în legalitate, I.O. nu se dă bătut, cu toate că „distracția" cu procesele l-a costat pînă acum aproape... 20 000 lei. Închipuiți-vă cîte porți și-ar fi putut cumpăra cu atîția bani. „Mă costă, dar tot nu mă las" — zice el, pregătindu-se să poarte un nou proces cu... poarta. Deși asemenea ambiții nu se mai... poartă!

Cînd una zicea și alta făcea

— Vă avertizăm că nu aveți voie să serviți persoane în stare de ebrietate! — i-au spus oamenii legii.

Dar ospătarului Vasile Arbanaș, de la restaurantul „Pescăruș" din Brașov, spusele i-au intrat pe-o ureche și i-au ieșit pe alta. A doua oară a fost somat că la o nouă abatere va fi sancționat. Dar tot nu s-a astîmpărat. Fiind surprins și a treia oară că-i servește pe cîțiva cheflii aflați în stare avansată de ebrietate, organele de miliție i-au aplicat o amendă pe măsura faptei: 10 000 lei.

Nu era somnambul

Cît era ziulica de mare, Gheorghe Martin din Sînpaul, județul Mureș, tăia — cum se zice — frunză la cîini. Ajunsese la 27 de ani și nu avea nici o ocupație. Era nu numai un pierde-vară, ci și pierde-iarnă. Dar dacă ziua zăcea sau dormea, de cum se lăsa seara începea să bată străzile orașului Tg. Mureș. Nu, nu era somnambul. Îi plăcea să dea roată magazinelor, în special cofetăriilor. Se „specializase" în furturi de dulciuri și țigări. A început-o modest, cu sustrageri în valoare de cîțiva zeci de lei, ca apoi, să ajungă la valori de zeci de mii de lei. Pînă într-o zi, cînd a fost prins asupra... faptului (era să scriem: dulcelui). După cum ne informează procurorul Mircea Pașca, instanța, luînd în considerare „pasiunea" sa nocturnă pentru dulciuri nemuncite, l-a condamnat la 4 ani și 4 luni închisoare.

Un taxi în... stîlp

Am mai scris în rubrica noastră despre unii taximetriști care circulă pe străzile aglomerate ale Capitalei ca pe cîmp sau la raliu, creînd derută printre celelalte autovehicule și panică în rîndurile pietonilor. De data aceasta, unul dintre ei, Toma Haralambie, a plătit cu viața această imprudență. Mergînd cu viteză excesivă pe bulevardul Ion Șulea, el a pierdut controlul volanului și mașina s-a izbit violent de un stîlp. Aviz amatorilor!

Rubrică realizată de **Petre POPA** și corespondenții „Scînteii"

ÎN PRIMA LINIE PENTRU O NOUĂ CALITATE

COMUNISTUL — OM DE ACȚIUNE

— Știți — ne întreabă Ion Pîrvu, secretarul comitetului de partid de la Laminorul de benzi electrotehnice din Tîrgoviște — care a fost tema uneia din primele adunări generale după constituirea organizației noastre? O temă care aparent ar putea să surprindă: „Biografia comunistului — faptele sale exemplare de muncă". Atunci, în 1973, cînd au venit aici muncitori dintre cei mai buni din vetrele de tradiție ale siderurgiei noastre — de la Hunedoara și Reșița, de la Brăila și Galați, de la Cîmpia Turzii și Oțelul Roșu — pentru a pregăti punerea în funcțiune a acestui obiectiv unicat al economiei naționale, care în prezent se numără printre primele patru din Europa, cînd trebuiau puse bazele colectivului, comuniștilor li s-a spus: Aici nu sîntem nici hunedoreni, nici gălățeni, nici reșițeni. Aici sîntem specialiști și comuniști veniți să punem în funcțiune un important obiectiv industrial. Aici, nimeni nu-i nici profesor, nici elev. Aici toți trebuie să învățăm pentru a-i putea învăța, apoi, pe alții. Iar pentru că acest obiectiv îl construim în județul Dîmbovița, sîntem, începînd de astăzi, cu toții dîmboviteni.

Pe atunci, organizația de partid de la beneficiar avea 27 de comuniști. Astăzi, cînd laminorul produce, sînt aproape 300. Dar lecția comunistă începută în prima adunare de partid — repetată în multe altele, în toate discuțiile cu oamenii — avea să dea roade pe măsură ce era aplicată în primul rînd de comuniști, pe măsură ce era transmisă, ca o ștafetă, celor veniți să lucreze la noul obiectiv industrial al Tîrgoviștei.

„Nu există problemă mai grea sau mai ușoară cu care să se fi confruntat colectivul nostru în scurta lui existență — ne spune ing. Petre Partenie, șeful laminorului — să nu fi avut ca principali autori ai rezolvării lor pe comuniști. Ceea ce spun pot dovedi cu zeci de exemple".

Asupra cîtorva din ele ne vom opri și noi în rîndurile de față.

În două săptămîni s-a născut o mașină mai bună decît a firmei străine. Așa cum se obișnuiește, înaintea probelor tehnologice se efectuează revizia generală a principalelor instalații. „Dacă vă apucați acum de demontarea și verificarea instalațiilor — a spus specialistul american care acorda asistență tehnică — vă trebuie cel puțin trei luni pînă să montați acest colos. Asta înseamnă că în acest an (n.n. — 1976) n-o să produceți nici o tonă de laminate". N-avea de unde să știe reputatul specialist că de „operația-revizii" răspundea, la fiecare punct-cheie, cîte un comunist — pe numele lor Constantin Radu, Sorin Enescu, Ion Pîrvu, ei înșiși buni specialiști. Cînd a aflat după trei zile că întreaga instalație e pregătită „pentru a începe probele tehnologice", specialistul străin a crezut că-i vorba de o farsă colegială. Invitat în secție, în fața faptelor, s-a văzut nevoit să remarce: „Extraordinar. Ce-ați făcut voi, e o adevărată minune. Vă felicit".

Și laminorul produce. Odată însă cu aceasta încep și marile examene pentru noul obiectiv, pentru oamenii lui. „Nu știm să rezolvăm problema cutare sau cutare. Pentru că asemenea lucruri nu ne-a învățat specialistul străin — au început să se audă voci. Ce-am știut am făcut". „Specialistul străin a plecat. De ce trebuie să gîndim numai cu capul lui? Acum — spunea secretarul comitetului de partid în adunări și în toate împrejurările cînd stătea de vorbă cu oamenii — trebuie să gîndim cu capul nostru, să ne bizuim pe propriile forțe". Aici, în cadrul organizației de partid s-a declanșat „curajul" de a lupta pieptiș cu greutățile. Iată, mașina de sudat avea o viteză mult prea mică față de ritmul în care se lucra, un ritm sub cerințele productivității planificate. Un colectiv format din comuniștii ing. Cătălin Nițu, maiștrii Pantelie Dinu și Severin Badea a fost invitat în fața biroului organizației, unde li s-a spus: „Ca membri de partid și specialiști sau ca specialiști și membri de partid — cum vreți s-o luați — analizați cauzele strangulării ritmului de lucru la mașina de sudat și propuneți o soluție". După ore de muncă nemăsurate cu ceasul — ci cît a fost nevoie, ziua și noaptea — în mai puțin de două săptămîni s-a născut, practic, o altă mașină, care asigură și o productivitate dublă și o calitate dublă.

Curajul de a găsi soluții tehnice noi — un obicei al oamenilor de aici. Odată cu prima victorie în fața „complexului" tehnicii străine și a unui anumit „complex" al stării de spirit — pentru că, repetăm, licența reprezintă ultimul cuvînt al tehnicii — curajul de a găsi soluții proprii, pentru toate problemele grele, a devenit un obicei. De celelalte mașini de sudat, care sufereau de aceeași „boală", s-au ocupat comuniștii Nicolae Andreescu, Gabriel Petrescu, Ion Olteanu, ingineri, și Gh. Iliescu tehnician. După modificările făcute — care n-au fost nici puține, nici ușoare — s-au obținut două performanțe remarcabile: au fost îmbunătățiți parametrii de funcționare ai mașinilor și au fost eliminate și importurile de ignitroni (materie primă specială pentru realizarea sudurii) prin obținerea unor ignitroni autohtoni.

Aspirația spre autodepășire prin autoperfecționare a cerut din partea oamenilor abnegație, tenacitate. Ni s-a vorbit, de pildă, despre rezistențele pentru substanța de ungere a laminorului și a liniilor de fabricație, care se aduceau din import, și care începuseră să albească părul multor oameni.

Ori de cîte ori se pune întrebarea „Ce-i de făcut?" se răspunde: „Să apelăm la experiența colectivului". Cînd toate treburile mergeau cîș, cînd toată lumea spera în obținerea unei producții suplimentare, apărea inevitabilul obstacol: „N-au sosit din import rezistențele". Comuniștii se obișnuiseră ca la întrebarea „ce-i de făcut" să nu mai aștepte răspunsul din altă parte. Secretarul organizației de partid din schimbul I, Traian Istrate, și inginerii Cătălin Nițu și Nicolae Adrescu au dat ei răspunsul: „O să încercăm o soluție pentru a rezolva la noi în combinat și problema rezistențelor". Și după 3—4 luni de încercări în 2—3 uzine din țară și la Tîrgoviște — „rezistența" rezistențelor a fost învinsă: instalația existentă a fost modificată pentru a funcționa cu rezistențe autohtone. În același mod au fost învinse și alte două greutăți care păreau insolubile: realizarea rulmenților pentru laminor în țară (la Ploiești, cu oțel de la Tîrgoviște) și asimilarea, chiar la Tîrgoviște, a cilindrilor pentru laminor. Despre această ultimă realizare se vorbește acum ca despre „o idee de milioane", pentru că anual trebuiau aduse din import circa 1 000 bucăți cilindri. Omul de numele căruia se leagă asimilarea cilindrilor este maistrul comunist N. Ciobănoiu, care, cu modestie, spune: „Nu este meritul meu, este al întregului colectiv, pentru că toți am adus cîte o fărîmă de idee la găsirea celei mai bune soluții".

Și astfel înțelegem de ce a reușit laminorul de benzi electrotehnice să facă într-un timp scurt, de trei ani, un salt atît de spectaculos: de la 4 000 tone în anul punerii în funcțiune la 70 000 în prezent. E saltul luptei pentru o nouă calitate pe care comuniștii de aici o dau zilnic.

— Sîntem bucuroși că organizația noastră de partid a reușit să stimuleze eforturile comuniștilor, ale tuturor oamenilor, pentru a stăpîni instalațiile care sînt la nivelul tehnicii de vîrf și, mai mult, pentru ca printr-un admirabil efort propriu să determine reducerea substanțială a importurilor — avea să ne spună secretarul comitetului de partid. Dar mai avem multe de făcut: să dezvoltăm la toți comuniștii spiritul de inițiativă și acțiune, să-i facem pe toți, printr-o înaltă disciplină și pregătire profesională, oameni din prima linie a luptei pentru o nouă calitate.

Nemulțumirea dintotdeauna a comunistului de acțiune.

Constantin PRIESCU
Gheorghe MANEA

Predeal: Cabana „Trei brazi"

CUM SÎNT SOLUȚIONATE SCRISORILE OAMENILOR MUNCII?

Apele Burluiului vor rămîne cuminți în matcă

Într-o scrisoare adresată redacției, Dumitru Smarandache din comuna Morunglav, județul Olt, relata că de mai multe ori a sesizat organelor locale și județene necazurile pe care le întîmpină cetățenii din satul Moronești din cauza inundațiilor provocate de revărsările repetate ale pîriului Burlui. „De fiecare dată — scria el — sesizările au fost verificate, s-a constatat temeinicia lor și ni s-au dat asigurări că se vor executa lucrările necesare pentru a se preveni inundațiile acestui pîriu".

Comitetul județean Olt al P.C.R., căruia i-a fost îndrumată scrisoarea spre rezolvare, ne-a comunicat un răspuns, întocmit de oficiul județean de îmbunătățiri funciare și proiectări de construcții pentru agricultură, care, confirmînd că o parte din casele satului Moronești sînt supuse frecvent la inundații din cauza revărsărilor pîriului Burlui, arăta drept cauze faptul că secțiunea de scurgere în acest sector nu este corespunzătoare; totodată, se arăta că a fost constatată și existența a trei baraje construite de C.A.P. din localitate, în aval de satul Moronești, care, de asemenea favorizează inundațiile.

Pentru ca apele pîriului să nu mai iasă din matcă s-au luat următoarele măsuri: cooperativa agricolă de producție va desființa de urgență, respectiv pînă la 1 mai, cele trei baraje. Oficiul de gospodărire a apelor Olt va elabora documentația necesară în vederea efectuării lucrărilor de regularizare a pîriului Burlui, în zona satului Moronești; pînă la sfîrșitul anului 1980, O.G.A. — Olt, consiliul popular comunal și C.A.P. Morunglav vor termina aceste lucrări, la executarea lor antrenînd și locuitorii satului.

Pe cînd... recepția finală?

În legătură cu scrisoarea adresată redacției de **Dumitru Ungureanu** din Suceava, strada Luceafărului nr. 2, bloc E-55, în care sesiza unele defecțiuni la apartamentul proprietate personală ce-l ocupă în acest imobil, **Comitetul executiv al Consiliului popular al municipiului Suceava** ne-a comunicat următorul răspuns:

Din verificările făcute s-a constatat că cele semnalate corespund realității. Într-adevăr, în locuința semnatarului scrisorii a apărut fenomenul de igrasie și „condens", mai ales pe pereții orientați spre nord-est și nord. Ca urmare a unor sesizări anterioare, șantierul de construcții a refăcut tencuielile exterioare la fațadă, însă nu a executat și remedierile la rosturile de îmbinare a panourilor de la apartamentele din partea de nord-est și nord. Din cauza defecțiunilor pe care le prezintă, blocul E-55 a fost respins la recepția finală de două ori. Comitetul executiv al Consiliului popular și O.J.C.V.L.-Suceava au intervenit din nou la I.J.C.M. Suceava pentru a lua măsuri de refacere a lucrărilor de izolare termică a panourilor, urmărindu-se, totodată, terminarea fațadei în perioada călduroasă a anului.

...Și cu asta, basta! Atît O.J.C.V.L. Suceava, cît și consiliul popular municipal și-au considerat misiunea încheiată. Despre măsurile ce trebuiau adoptate pentru a se asigura executarea unor lucrări corespunzătoare, de calitate, precum și despre modul în care se vor recupera cheltuielile suplimentare necesitate de efectuarea remedierilor, nu se spune nici un cuvînt. După cum nu rezultă nici cînd va avea loc recepția finală a blocului în cauză — adică recepția definitivă și responsabilă.

Spicuiri din răspunsuri

● **Direcția generală comercială a municipiului București**: Pentru mai buna aprovizionare a cetățenilor din cartierul Berceni cu produse din sectorul metalo-chimic, pînă la sfîrșitul lunii mai a.c. vor fi deschise un magazin de menaj, electrice, fierărie la parterul blocului 2 B de la intersecția bulevardului Metalurgiei cu strada Nițu Vasile și un magazin de articole de menaj și electrice la parterul blocului 35 de pe bulevardul Metalurgiei. În centrul politico-administrativ al ansamblului de locuințe Berceni este prevăzută, de asemenea, deschiderea unui magazin universal care va desface și piese de schimb pentru aparatajul electronic și electrocasnic, precum și a unei unități C.E.C.

● **Miliția județului Dolj**: În urma controalelor efectuate la moara din comuna Castranova, județul Dolj, Dumitru Iancu, responsabilul acesteia, a fost sancționat contraventional în repetate rînduri. El s-a făcut vinovat de încălcarea dispozițiilor legale care reglementează activitatea morilor cu regim de măcinîș prestator. De asemenea, întrucît el nu a putut justifica proveniența licită a unei mari sume de bani, i s-a întocmit dosar potrivit Legii nr. 18/1968, republicată, care se află pe rolul Judecătoriei Craiova, urmînd să se aplice măsurile legale corespunzătoare.

Gheorghe PÎRVAN

„Am fost o săptămînă constructor de case" (VI)

...PE DRUMUL SINUOS AL PLANULUI CĂTRE FAPTĂ

Un reporter al „Scînteii", angajat muncitor-zidar pe un șantier, relatează situații care îndeamnă la măsuri ferme pentru buna organizare și desfășurare a muncii pe șantiere, pentru aprovizionarea corespunzătoare cu materiale de construcție

În atîtea zile de șantier ca muncitor-zidar, reporterul cîștigase o „experiență" suficient de bogată pentru a îndrăzni o discuție „la obiect" cu factori de răspundere din conducerea întreprinderii, cu reprezentanți ai organelor centrale de planificare.

Planificat în tone, livrat în... promisiuni

Discuția cu tovarășul director al I.J.C.M. Brăila — inginerul **Alexandru Popescu** — a început de la „povestea" de duminică, cu „itongurile".

— N-aș putea să bag mîna în foc că maistrul care a răspuns de construcția blocului respectiv n-ar fi putut să „ulte" ridicarea și transportul itongurilor la fiecare din cele 4 niveluri ale blocului, după montarea prefabricatelor de exterior și înainte de fixarea planșeelor. De astă-dată însă să fi vrut și tot nu avea cum să respecte disciplina tehnologică. Pentru că în luna ianuarie, cînd s-a înălțat blocul, furnizorul nostru de itonguri — Întreprinderea de materiale de construcții din Odobești — nu ne livrase nici măcar un singur metru cub din cei 7 000 contractați pentru primul trimestru al anului. Abia în ultima săptămînă a lunii martie am primit, în fine, 3 000 de metri cubi. De la începutul anului și pînă acum ne-am confruntat cu probleme asemănătoare și la alte materiale de bază. Întreprinderea de sîrmă și produse din sîrmă Buzău ne-a livrat doar 1 600 t de oțel-beton din cele 2 200 t contractate și numai 140 t de plase sudate dintr-un necesar de 500 t. Iar de la Întreprinderea de mase plastice Buzău n-am primit decît 25 la sută din cantitatea necesară de polistiren expandat. S-ar putea să-mi replicați că toate acestea au fost niște accidente. Sau că nu mai are nici un rost să dăm vina pe trecut. Din păcate, sînt în măsură să afirm și să vă demonstrez: este vorba aproape de o regulă și viitorul imediat nu este — în ce privește șantierul nostru — cu nimic mai promițător. Cel puțin pînă la această dată. Ca să-mi dați dreptate ar fi suficient să vă spun ce materiale de construcție ne sînt asigurate (la această dată) la nivelul necesarului — sau foarte aproape de acest nivel — pentru trimestrul care a început: panourile TEGO, polistirenul expandat, parchetul, fitingurile de fontă și aparatajul electric. Nimic mai mult. E firesc în această situație să întreb: Cîte apartamente vom putea construi din aceste materiale? Și, de ce nu, dacă știe cineva cum s-ar putea construi un apartament din aceste materiale?

— E firesc. Dacă nu mă întrebați pe mine, dacă vom adresa împreună, prin intermediul ziarului, întrebarea furnizorilor dumneavoastră de materiale, celor care răspund de acest important sector de activitate care este aprovizionarea tehnico-materială.

— Aveți dreptate. În ceea ce privește restul materialelor, iată o situație exactă, la zi: **oțel-beton** — necesar: 3 500 t, contractat: 2 400 t, diferență: 1 100 t; **plase sudate** — necesar: 500 t, contractat: 50 t, diferență: 450 t; **BCA armat** — necesar: 7 000 mc, contractat: 2 500 mc, diferența: 4 500 mc; **ciment alb** — necesar: 500 t, contractat 65 t, diferența: 435 t.

Lipsesc din această listă țevile și armăturile pentru instalații, BCA-ul de izolații, aracetul, prenadezul, mozaicul, anvelopele, motorina și alte materiale. Din păcate însă ne aflăm în fața unei anomalii conceptuale care, cu timpul, a evoluat pînă la rang de principiu, ajungînd la ora actuală... normă obligatorie. Despre ce este vorba? După cum se știe, aprovizionarea cu materiale o asigură bazele județene de aprovizionare tehnico-materială prin intermediul cărora se încheie contracte cu furnizorii. Că furnizorii nu sînt întotdeauna în măsură să livreze materialele respective la nivelul necesarului și al repartițiilor — în cazul materialelor dirijate — este una. De multe ori, la mica înțelegere, pe prietenie sau cu un borcan de icre de știucă, imposibilul devine posibil. Dar cînd însăși cotele de materiale și repartițiile ți se acordă sub nivelul necesarului, atunci chiar nu mai ai ce să faci.

— Nici dacă s-ar pescui la Brăila sturioni?

— Nici. Și iată de ce. La ora actuală, sîntem într-o situație și mai grea: dacă vă puteți imagina așa ceva. Ceea ce voi spune în continuare rog să se înțeleagă foarte bine, nu sînt văicăreli ale constructorului, ci dovezi de gravă încălcare a unor principii juste de planificare. Pînă acum, pentru fiecare an, în funcție de volumul de lucrări, pe baza proiectelor și devizelor de execuție se întocmea — la nivel de întreprindere — un așa-numit necesar de materiale. C.S.P.-ul și Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale verificau la început de an, prin sondaj, corectitudinea întocmirii acestui necesar. În funcție de rezultatul verificării ți se acordau apoi cote și repartiții de materiale.

— Dacă nu mă înșel ați vorbit la trecut.

— Într-adevăr, așa este. Și nu întîmplător am folosit un timp trecut. Începînd din 1980, potrivit concluziilor unui studiu elaborat de Institutul central de cercetare, proiectare și directivare în construcții, s-au stabilit o serie de indici unitari pe economie — în care, după cîte se afirmă, s-ar fi ținut seama de condițiile specifice existente în diferitele județe... Materialele de construcție urmează să se acorde exclusiv în funcție de acești indici. Nu sînt în măsură să apreciez calitatea acelui studiu. Pentru că nu l-am văzut. În schimb, pot să demonstrez că preluîndu-se „soluțiile" unui asemenea studiu — întocmit mai mult ca sigur în funcție de dorințe — fără să ne consulte și pe noi, constructorii, s-a ajuns la o situație nedorită de nimeni.

Anul acesta, spre pildă, cînd avem de construit 4 319 apartamente nu ni s-a acordat o cantitate de 2 998,5 tone de oțel-beton. Ceea ce — la un consum mediu pe apartament de 1,79 tone — înseamnă că nu vom avea oțel-beton pentru construirea unui număr de 1 675 de apartamente. Mai mult de o treime din plan. Și tot în acest an nu ni se asigură necesarul de BCA armat pentru cît credeți: 3 278 apartamente. E adevărat, în materie de BCA știm măcar de unde a provenit eroarea: în acel studiu privind dezvoltarea construcției de locuințe s-a plecat de la premisa și dorința ca în acest an casele să fie integral prefabricate. Foarte bine. Numai că, în cazul nostru cel puțin, datorită lipsei utilajelor tehnologice necesare, fabrica de case nu va produce decît anul viitor. Și pînă atunci sîntem obligați să construim după ce proiecte avem și cu ce materiale... n-avem. Din cauza unei alte neconcordanțe, neconcordanță a cărei cauză nu o mai știu, sîntem în situația de a nu avea ce monta în al doilea grup sanitar, în apartamentele cu 3, 4 și 5 camere: circa 2 000. Pe de o parte există cerința de a se construi asemenea apartamente cu un grad sporit de confort, pe de altă parte există cotele stabilite care nu acoperă cerințele.

Pentru mine unul este clar: dorința, firească dealtfel, de a economisi materialele, de a construi cu consumuri raționale, de a nu risipi a fost luată drept realitate. Din păcate însă, „realitatea" din bibliotecile tehnice și din birouri nu este aceeași cu realitatea de pe șantier".

Desigur, de pe poziția omului obligat să se confrunte zilnic cu realitatea concretă a șantierului, observațiile tovarășului director sînt îndreptățite. A asigura însă norme unitare de consum la nivelul întregii ramuri de activitate este în afară de orice discuție. Pentru că nici o economie modernă, nici o industrie — care se vrea și trebuie să fie rentabilă, eficientă — nu poate fi imaginată în afara unui asemenea sistem de norme. Aplicarea acestui sistem, pe deplin justificat, trebuia însă să aibă în vedere condițiile concrete din fiecare unitate. Și poate tocmai din acest motiv, „trecerea" li se pare unora prea bruscă. Mult așteptatul salt calitativ găsește unele întreprinderi și șantiere nepregătite. Soluția însă este una singură: rezolvarea problemelor la fata locului, de la caz la caz, fără să se ignore realitățile șantierului, și cu atît mai puțin organizarea întregii activități pe principii și norme unitare, care să asigure ritmuri înalte, calitate, eficiență.

Un material de construcție deficitar: „corelarea" repartițiilor

Am încercat să deslușim cauzele neconcordanțelor semnalate, împreună cu factori responsabili din planificare. De ce spunem am încercat, se va înțelege imediat.

— Nu se poate da un răspuns simplu, direct la această problemă — ne spune tovarășul Constantin Hurezeanu, director adjunct de resort în C.S.P. Sistemul cu verificarea proiectelor (la care s-a renunțat odată cu elaborarea normativelor la care se referea directorul I.J.C.M. Brăila) îl practicăm atunci cînd este nevoie. Iar unde se ridică probleme mergem noi la fata locului.

— La Brăila, de exemplu, ați fost? Sînt probleme?

— Nu. N-am fost. Știți, aprovizionarea este problema-cheie în construcții. Asigurarea de cote trebuie bine urmărită pe parcursul anului.

— Mă scuzați, dar nu înțeles.

— În 1979 nu s-au dat în folosință toate apartamentele planificate. Unde este diferența de materiale?

— Aceeași întrebare mi-a pus-o și tovarășul Popescu pentru a-mi demonstra că materialele care le sînt repartizate reprezintă un minim, sub nivelul necesarului real, sub nivelul consumurilor prevăzute în proiectele pe care le au la dispoziție.

— Și acest lucru este adevărat. Sub acest aspect însă, rezolvarea depinde de coordonatorul de plan local, în speță consiliul popular județean. Concret, consiliul popular nu trebuia să accepte punerea în lucrare a unor proiecte care ignoră normele de consum, cotele, normele de proiectare adoptate în mai anul trecut. La fel cum este adevărat că noi alocăm cotele. Însă de la cote și pînă la șantier este o cale lungă care trece pe la furnizori. Furnizori — pentru care constructorii de locuințe sînt pe ultimul plan. Ca să fie mai clar: dintr-o rezervă anume constituită pe parcursul anului se fac reglări în funcție de realizările constructorilor. Cine a făcut planul primește materiale. Cine nu, nu. În cazul Brăilei îi ajutăm și chiar îi rog să vină să le dăm ce au nevoie.

În privința „fabricii de case" situația este și mai... simplă.

— C.S.P.-ul stabilește o sarcină de producție de utilaj tehnologic: o cotă de plan în tone. Urmează specificarea pe furnizori (care de regulă este Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini) și beneficiari — în cazul nostru consiliul popular respectiv. După care, ministerul furnizor stabilește sarcini concrete de plan pentru unitățile producătoare din subordinea sa. În funcție de aceste sarcini concrete de plan, urmează încheierea contractelor între producător și beneficiar.

— După care ar trebui să urmeze livrarea produselor contractate, la termenele, în cantitățile și în condițiile stabilite în contractele economice.

— Așa este.

— Cum se procedează totuși cînd acest, să-i zicem, optim nu se realizează? Este și cazul fabricii de case de la Brăila.

— Teoretic, ar exista două soluții. Ori se schimbă furnizorul de prefabricate, ori soluția constructivă.

— În cazul Brăilei s-a mers pe a treia variantă: revenirea la soluțiile vechi, cu consum mare de forță de muncă și materiale deficitare. De unde și problemele de aprovizionare pe care le au astăzi constructorii brăileni. Să revenim însă la fabrica de case, și să vedem ce face C.S.P.-ul atunci cînd termenele de livrare a utilajelor nu se respectă.

— Încă din noiembrie anul trecut am întocmit o situație cu „Utilaje restante la livrare față de contracte", în care, într-adevăr, Brăila se află pe primul loc.

— Bun, și?

— Am comunicat această situație organelor direct vizate.

Am notat din textul comunicării, adresate de C.S.P. — cu nr. 114 148 la data de 19 XI 1979 — M.I.C.M., M.E.F.M.C., M.A.G.F. și C.P.C.P.: „...la începutul lunii noiembrie a.c. reiese că sînt încă utilaje restante la livrare, utilaje cu termene de livrare necorelate cu punerea în funcțiune și chiar utilaje necontractate.

...Revenim cu rugămintea de a dispune măsuri energice pentru asigurarea în cel mai scurt timp și cu prioritate a acestor utilaje.

Reamintim, de asemenea, că această sarcină revine ministerului dv. din „Programul de măsuri pentru realizarea planului de construcții pe anii 1979—1980", aprobat de Secretariatul Comitetului Central al P.C.R.".

Deci, din partea organelor C.S.P. s-au trimis adrese, s-au invocat sarcini și obligații precise, care nu mai admit comentarii și, cu atît mai mult, amînări.

Că la rîndul lor factorii vizați în adresă nu au reacționat prompt, cu răspundere, o demonstrează lista foarte lungă — transmisă C.S.P.-ului de directorul I.J.C.M. Brăila, ing. Alexandru Popescu, la 31 martie a.c. — cu utilajele restante și furnizorii care nu și-au onorat angajamentele. I-am notat pe aceștia din urmă: I.M. Timișoara, „Aversa"-București; Întreprinderea de ventilatoare-București, Întreprinderea de ventilatoare și instalații de ventilație-Vaslui; F.T.M.C.I. București.

Pe firul răspunsurilor la problemele aduse în atenție de directorul I.J.C.M. Brăila, ne-am interesat și de dotarea cu grupuri sanitare a apartamentelor cu 3, 4 și 5 camere, care nu se află în competența C.S.P.-ului, ci a Ministerului Aprovizionării. La direcția de resort ni s-a spus din capul locului: „Nu se poate să nu aibă grupuri sanitare pentru 2 000 de apartamente". Cu explicația: „Într-adevăr, le-am dat o cotă, sub necesar, de aproximativ 30 de... tone (?!), dar pe parcursul anului cota inițială se poate suplimenta din rezerva noastră".

La magazin însă nu te duci să ceri... 5 kg de chiuvetă. Ci o chiuvetă. Și de aici, posibilitatea ca, statistic, necesarul de obiecte sanitare să fie „corect planificat". Dar în tone!?

În fine, să deslușim pe cît posibil și mecanismul „suplimentărilor".

— Este foarte simplu — ne explică tovarășul Ilie Dincă, director în Ministerul Aprovizionării. Unu: în funcție de realizările constructorilor, noi facem o suplimentare de cotă către furnizor și beneficiar. Doi: ministerul furnizor transmite către unitățile sale producătoare și către beneficiari sarcina de a încheia contracte. Trei: urmează repartiția, precizarea furnizorului și încheierea contractelor suplimentare. Patru: producția. Cinci: livrarea.

— Cît poate să dureze această procedură?

— Asta nu mai știu... Uneori o singură zi. Alteori termenul poate fi... sine die.

— Sau poate fi refuzată contractarea. În fond, contractele, după lege, trebuie încheiate cu cel puțin șase luni înaintea începerii anului de plan.

— Așa este. Dar cu bunăvoință și solicitudine...

Deci, în ultimă instanță, soluția salvatoare a „suplimentărilor din rezervă" ajunge nu o dată o chestiune de „bunăvoință" și „solicitudine". Cu consecințele pe care le-am văzut. Și explicațiile care ni s-au dat. Explicații care nu pot suplini în nici un fel obligația de a se corela necesitățile cu posibilitățile.

În aceeași ordine de idei, nu se poate trece cu vederea nici faptul că titularul de plan, în speță consiliul popular județean, ar fi trebuit să intervină din timp, cu toată autoritatea, în numele competenței pe care o are, pentru a corecta, împreună cu factorii responsabili, orice necorelare, orice neconcordanță. Pentru că nu folosește nimănui dacă în loc de locuințe date la timp în folosință se vor oferi scuze și justificări. Fie ele chiar și... obiective.

Florin CIOBĂNESCU

EXPERIENȚA FRUNTAȘILOR la tribuna „Scînteii"

Întreprinderea de utilaj chimic „Grivița Roșie" din București — locul I în întrecerea dintre unitățile industriale pe anul 1979

PROMOVAREA PROGRESULUI TEHNIC, INVESTIȚIA DE SPIRIT GOSPODĂRESC — factori decisivi în creșterea productivității și calității muncii

Întreprinderii de utilaj chimic „Grivița roșie" din București i s-a conferit „Ordinul Muncii" clasa I pentru rezultatele deosebite obținute în anul 1979 în îndeplinirea planului și a angajamentelor, pentru locul I pe țară ocupat în întrecerea dintre unitățile industriale. Este pentru prima dată cînd acest harnic și destoinic colectiv muncitoresc înscrie în palmaresul său un succes atît de prestigios.

— Am cucerit primul loc în întrecere în condițiile în care sarcinile de plan au fost deosebit de mobilizatoare — precizează tovarășul **Ilie Bologa**, secretarul comitetului de partid pe întreprindere și președinte al consiliului oamenilor muncii. Dar întregul colectiv a pornit de la convingerea fermă că ele pot fi îndeplinite și chiar depășite. De fapt, **locul întîi ocupat anul trecut în întrecere constituie răspunsul nostru muncitoresc la grija și atenția permanentă acordată de conducerea partidului, personal de tovarășul Nicolae Ceaușescu, dezvoltării și modernizării întreprinderii noastre.** Secretarul general al partidului a vizitat de mai multe ori întreprinderea noastră și, de fiecare dată, ne-a indicat soluții concrete pentru a pune mai intens în valoare potențialul nostru tehnic și uman, ne-a îndemnat să acționăm ferm pentru modernizarea producției și creșterea eficienței economice.

Într-adevăr, anul trecut, prevederile planului și angajamentele asumate în întrecere au fost îndeplinite și depășite la toți indicatorii. Este de remarcat faptul că, față de anul precedent, **în 1979 valoarea producției nete a fost cu 28 la sută mai mare, iar la utilajele tehnologice pentru industria chimică și prelucrarea țițeiului realizările au fost superioare cu 41 la sută.**

Experiența acestei întreprinderi ilustrează, incontestabil, că o **rezervă importantă de creștere în ritm susținut a producției nete** — indicator de bază al planului, care reflectă, deopotrivă, eforturile depuse pentru creșterea producției fizice și a eficienței economice — **a constituit-o promovarea largă a progresului tehnic, pe baza efortului propriu de creație, a stimulării puternice a ideilor și soluțiilor novatoare.** Semnificativ, în acest sens, este ritmul de innoire și modernizare a producției. În prezent, **ponderea produselor noi și reproiectate, introduse în fabricație de la începutul cincinalului, reprezintă peste 80 la sută din valoarea producției-marfă.** „O cerință primordială — remarca șeful serviciului plan, **Mihai Popa.** Întîi de toate, pentru că multe dintre noile produse, deosebit de complexe și cu un înalt grad de tehnicitate, nu se fabrică decît în 2—3 țări din lume, ceea ce ar fi însemnat ca pentru satisfacerea nevoilor economiei naționale să se recurgă la importuri dacă nu le fabricam noi. Apoi, **în condițiile noului mecanism economico-financiar, ale autoconducerii muncitorești și autogestiunii, colectivul nostru s-a convins că introducerea în fabricație a unor produse noi, cu înalți parametri tehnico-funcționali și calitativi, asigură valorificarea superioară a resurselor materiale, creșterea valorii nou create, a rentabilității întreprinderii".**

Roadele eforturului propriu pentru promovarea progresului tehnic se regăsesc și în investiția de inteligență tehnică materializată în acțiunea de autoutilare. **Valoarea dispozitivelor, mașinilor și utilajelor realizate anul trecut cu forțe proprii se ridică la peste 25 milioane lei.** Pe această cale s-au dotat o serie de sectoare în vederea eliminării unor locuri înguste, s-a asigurat creșterea gradului de automatizare și mecanizare a producției, cu implicații directe asupra creșterii mai rapide a productivității muncii. Bunăoară, ca urmare a realizării unor instalații adecvate cerințelor specifice ale producției, sudura semiautomată și automată s-a extins în proporție de 70—75 la sută.

Cu ce cheltuieli, cu ce consumuri materiale se realizează fiecare produs? La această întrebare răspunsul colectivului întreprinderii „Grivița roșie" este clar: cît mai reduse. Dar oamenii muncii din această unitate au găsit și cele mai eficiente direcții de acțiune în această privință. Ca atare, **prin diminuarea consumurilor specifice planificate și folosirea rațională a resurselor materiale, anul trecut s-au economisit aproape 300 tone metal, 3 130 tone combustibil convențional și peste 2 000 MWh energie electrică.** Căile de acțiune? Dacă înainte problema consumurilor era considerată ca o chestiune ce interesează îndeosebi pe cei de la contabilitate, în condițiile întăririi autogestiunii și autoconducerii muncitorești, gospodărirea judicioasă a tuturor resurselor materiale a devenit o problemă care polarizează sistematic preocupările întregului colectiv.

— Tocmai datorită implicării directe și responsabile a întregului colectiv în buna gospodărire a întreprinderii — ne spune șeful secției mecanică II, ing. **Lucian Ivănescu** — **am reușit să fundamentăm temeinic, chiar din faza de elaborare a planului, căile de reducere a cheltuielilor de producție,** să stabilim din timp măsurile tehnico-organizatorice pentru diminuarea continuă a acestora, să preintîmpinăm consumurile exagerate, risipa.

Indiscutabil, măsurile luate în întreprindere în vederea reducerii cheltuielilor materiale sînt numeroase, vizează o serie largă de preocupări. Dar aici **principala modalitate de reducere a costurilor de producție constă în promovarea consecventă a tehnologiilor de fabricație moderne, de înaltă eficiență.** Economiile de metal, energie electrică și combustibil, obținute anul trecut, în principal tocmai pe această cale, ilustrează convingător eficiența noilor tehnologii. Un singur exemplu: în cursul anului trecut, colectivul întreprinderii a conceput și realizat un procedeu de placare cu două benzi a interioarelor reactoarelor cu pereți groși. Rezultatele: s-a înlocuit tabla de inox de 120 mm — material foarte scump, adus din import — cu o bandă de numai 3 mm grosime, ceea ce a dus la însemnate economii de valută, iar productivitatea muncii la această operație a crescut cu 24 la sută.

„Îmbunătățirile tehnologice și constructive aduse produselor, precum și cele privind perfecționarea organizării muncii sînt impuse de bunul mers al producției, ne spune maistrul **Anton Dobrin** din secția prelucrări mecanice. Faptul însă că **la rezolvarea problemelor producției participă, în prezent, cu idei și soluții tehnice originale, tot mai mulți membri ai colectivului nostru,** după mine înseamnă, mai presus de orice, creșterea răspunderii fiecăruia față de calitatea muncii sale, față de activitatea de ansamblu a întreprinderii.

— Acționînd prin forme specifice muncii politice — convorbiri de la om la om, dezbateri în organizațiile de partid și în grupele sindicale, propagandă vizuală ș.a. — ne străduim să sădim în conștiința fiecărui om al muncii convingerea că activitatea sa de zi cu zi reprezintă expresia elocventă a calității sale de gospodar al întreprinderii, să încurajăm afirmarea cu putere a inițiativelor valoroase și a spiritului de răspundere în ridicarea pe un plan superior a autoconducerii muncitorești — ne spune secretarul comitetului de partid din secția cazangerie, **Constantin Buzatu.** Ca regulă generală, propunerile și sugestiile colectivului sînt analizate în secție și, în cea mai mare parte, le rezolvăm cu forțe proprii, combătînd tendința de a fi „împinse" în sus, spre compartimentele tehnice. Dealtfel, **actualele probleme ale fabricației au impus mutarea centrului de acțiune în mijlocul oamenilor,** activitatea cadrelor din conducerea întreprinderii, organizațiilor de partid, de tineret și sindicat fiind concentrată, cu precădere, în secții.

...În primul trimestru al acestui an, colectivul întreprinderii „Grivița roșie" și-a îndeplinit sarcinile de plan la toți indicatorii. Merită subliniat că a obținut **suplimentar o producție netă de peste 2,5 milioane lei, spor realizat în întregime pe seama creșterii productivității muncii, al cărei nivel a fost cu peste 16 la sută mai mare față de aceeași perioadă a anului trecut.** Și încă un fapt deosebit: în ziua de 15 aprilie harnicul colectiv de la „Grivița roșie" a anunțat **îndeplinirea sarcinilor la producția industrială pe întregul cincinal.** „Titlul de colectiv fruntaș ne obligă la un permanent efort de autodepășire", spunea unul dintre interlocutorii noștri. Este gîndul întregului colectiv în confruntarea cu sarcinile mobilizatoare din acest an.

Ilie ȘTEFAN

FAȚĂ ÎN FAȚĂ

ANGAJAMENTELE...

- Depășirea planului la producția netă cu 2 la sută;
- Productivitatea muncii, calculată pe baza producției nete, va fi depășită cu 1,2 la sută;
- Depășirea sarcinii planificate la beneficii cu 1,5 la sută;
- Se vor livra la export utilaje tehnologice, peste prevederile planului, în valoare de 2 milioane lei valută;

...ȘI REZULTATELE

- Producția netă planificată a fost depășită cu 4,7 la sută;
- Sarcina de creștere a productivității muncii, calculată pe baza producției nete, a fost depășită cu 4,7 la sută;
- Beneficiile planificate au fost depășite cu 3,3 la sută;
- Prevederile de plan la export au fost depășite cu 2,8 milioane lei valută.

CAMPANIA AGRICOLĂ DE PRIMĂVARĂ

ÎN INTERESUL TUTUROR, AL BUNEI APROVIZIONĂRI A POPULAȚIEI

Terenurile disponibile din orașe și sate — cultivate cu legume!

Recent au fost luate noi măsuri în vederea sporirii producției de legume. Între acestea se înscrie și atribuirea unor suprafețe de teren din perimetrul construibil al localităților urbane și rurale, proprietate de stat, întreprinderilor și instituțiilor care au cantine, precum și locuitorilor din aceste localități în vederea cultivării lor cu legume și căpșuni. În legătură cu modul de atribuire și cultivare a acestor terenuri, tovarășul dr. ing. **Ion CEAUȘESCU,** adjunct al ministrului agriculturii și industriei alimentare, **ne-a spus:**

— În ultimii ani, după cum se știe, producția de legume a crescut simțitor. Însă cerințele populației pentru aceste produse bogate în materii hrănitoare și vitamine sînt tot mai mari. Dealtfel, în zilele noastre este vădită orientarea oamenilor spre un consum rațional de produse alimentare, fiind tot mai mult solicitate legumele și fructele. Unitățile agricole livrează cantități mari din aceste produse. Dar există largi posibilități de a cultiva și produce mai multe legume: este vorba de gospodăriile populației de la sate și orașe, de grădinile care se organizează pe lîngă cantinele unităților economice.

Aceste surse nu au fost bine folosite. Din controalele efectuate a rezultat că în intravilanul municipiilor, orașelor, centrelor muncitorești, comunelor suburbane și chiar al localităților rurale au existat mari suprafețe de teren necultivate. De regulă, aceste suprafețe se află în curțile întreprinderilor, primăriilor, școlilor, dispensarelor și altor unități economico-sociale, în incintele unităților agricole de stat și cooperatiste, precum și pe terenurile unde urmează să fie ridicate obiective de investiții, locuințe. Asemenea practici contravin Legii fondului funciar care prevede obligativitatea folosirii integrale a pămîntului. În spiritul indicațiilor conducerii partidului, începînd din acest an toate aceste terenuri vor trebui cultivate, îndeosebi pentru producerea de legume și căpșuni. În acest scop, asemenea terenuri vor fi repartizate în folosință celor care doresc să le cultive.

— *Cine beneficiază de terenurile despre care ne-ați vorbit?*

— Potrivit indicațiilor care au fost date organelor județene de partid și consiliilor populare, suprafețele de teren, proprietate de stat, identificate în municipii, orașe, centre muncitorești și comune suburbane, vor fi atribuite cu prioritate unităților economice și sociale care au cantine, pentru a-și asigura o bază proprie de aprovizionare cu legume și căpșuni. De asemenea, o parte din aceste terenuri pot fi atribuite în folosință, fără plată, oamenilor muncii care domiciliază în localitatea respectivă pentru a fi lucrate împreună cu familiile lor. În localitățile rurale, suprafețele libere dintre case vor putea fi repartizate învățătorilor, medicilor, inginerilor agronomi, precum și altor categorii de oameni ai muncii care locuiesc în comuna respectivă și nu dețin în proprietate sau folosință alte terenuri și care, bineînțeles, urmează să le cultive cu legume. Vor putea beneficia de unele suprafețe și cooperatorii care realizează numărul de norme prevăzut în cooperativa agricolă, dar au forță de muncă disponibilă și pot lucra suprafețele suplimentare pe care le solicită în vederea cultivării lor cu legume și căpșuni.

— *Pe cît durată se atribuie terenurile respective și ce obligații au beneficiarii lor?*

— Ținînd-se seama că în producția legumicolă trebuie să existe o continuitate, terenurile se atribuie în folosință pe termen de pînă la cinci ani. În acest fel, unitatea respectivă sau cultivatorul individual au posibilitatea să îmbunătățească solul prin fertilizarea lui cu îngrășăminte, să facă diferite amenajări, cum ar fi, de pildă, nivelarea terenului, asigurarea sursei de apă, construirea de solarii. Obligația celor care au primit terenuri în folosință este să livreze unităților de valorificare, fără plată, 30 la sută din producția obținută. Cantitățile care rămîn vor putea fi valorificate la fondul de stat, pe bază de contracte încheiate cu întreprinderile de legume și fructe, la prețurile în vigoare, iar restul — folosite pentru consumul propriu sau vîndute pe piață, la prețurile legale. Menționez că unitățile agricole de stat și cooperatiste sînt obligate să cultive cu legume și căpșuni toate terenurile din incintele gospodărești. Întreprinderile agricole de stat și stațiunile pentru mecanizarea agriculturii, care au cantine proprii, vor folosi producția de legume obținută potrivit prevederilor legale. Unitățile care nu au cantine vor livra producția la fondul de stat, pe bază de contract, sau o vor vinde lucrătorilor unității respective.

— *Cui trebuie să se adreseze cei care doresc să li se atribuie terenuri pentru a le cultiva cu legume?*

— Consiliilor populare orășenești și comunale. Vreau să arăt că prin măsurile luate, comitetele și birourile executive ale consiliilor populare desfășoară o amplă acțiune de identificare a tuturor terenurilor care pînă acum nu erau folosite. Imediat, ele vor fi atribuite solicitanților, urmînd să se încheie și contractele de livrare.

— *Cultivarea legumelor necesită semințe, răsaduri, diferite materiale. De unde pot fi procurate acestea?*

— În magazinele de specialitate ale trusturilor județene horticole au fost puse în vînzare diferite sortimente de semințe de legume. Desigur, la unele din acestea cantitățile nu sînt suficiente, dar în viitor, prin acțiunile care se vor desfășura în unitățile de producție specializate, se vor găsi semințe mai multe, din toate sortimentele. În ce privește răsadurile, menționez că în acest an s-a produs o cantitate mai mare de răsaduri, rezerva din unitățile agricole urmînd să fie pusă la dispoziția cultivatorilor. Tot în magazinele de specialitate se vor găsi îngrășăminte chimice, substanțe pentru combaterea bolilor și dăunătorilor, precum și recomandări scrise asupra modului de folosire a acestora. Extinderea cultivării legumelor necesită și o gamă de unelte mici. Ele vor fi produse în secțiile industriale ale unităților agricole, în stațiunile pentru mecanizarea agriculturii. Avem în vedere ca, în viitor, să se fabrice chiar și unele mașini, cum sînt frezele și motocultivatoarele pentru pregătirea și întreținerea solului, cultivatorii putîndu-se asocia pentru procurarea lor.

— *Ca specialist, ce recomandați noilor grădinari să cultive pe terenurile respective?*

— Nu pot fi date rețete general valabile. Condițiile de climă și sol diferă de la o localitate la alta. De aceea, cultivatorii este bine să ceară sfatul specialiștilor de la I.L.F., celor din unitățile agricole, din stațiunile experimentale și, bineînțeles, grădinarilor cu experiență. Totuși, ca recomandare de ordin general aș menționa să fie organizate culturi asociate: pe același teren să se cultive tomate și salată, tomate și castraveți. De asemenea, se pot face mai multe culturi pe an: după tomate timpurii se pot însămînța castraveți, fasole, varză de toamnă, verdețuri, ceapă verde. Intercalat se pot cultiva rădăcinoase, sfeclă roșie și altele.

— *Ce trebuie întreprins acum pentru ca un număr cît mai mare de oameni să practice grădinăritul?*

— Pe lîngă acțiunile care se întreprind de consiliile populare și organele agricole în vederea identificării și atribuirii terenurilor, este necesar ca peste tot, în comune și în orașe, cu ajutorul organizațiilor de partid și al organizațiilor democrației și unității socialiste să fie atrași cît mai mulți oameni la cultivarea legumelor. Aceasta este o cerință care se impune nu numai din punct de vedere economic, ci și social. În zilele noastre, cu o viață atît de trepidantă, se cere ca oamenii să practice îndeletniciri care să-i scoată în natură, iar cultivarea legumelor este cea mai recomandată. Cultivarea legumelor permite oamenilor să-și petreacă timpul liber în mod util, să cunoască natura, să o iubească, să educe pe copii, tineretul în general, în spiritul muncii. Prin urmare, acțiunea de extindere a cultivării legumelor are un rol social și educativ. Și aș mai adăuga ceva: știind cum se cultivă legumele, nu numai cum se consumă, oamenii le vor prețui mai mult. Iată de ce consider că trebuie desfășurată o amplă acțiune pentru atragerea cetățenilor la practicarea grădinăritului. În acest scop, consiliile populare și organele de specialitate ar trebui să organizeze concursuri care să stimuleze această îndeletnicire. Concursurile ar putea avea ca obiectiv cea mai mare și cea mai timpurie producție de legume, cele mai mari cantități valorificate, cultivarea speciilor mai rare, iar în urma acestor concursuri să se decerneze diplome și premii. Important este ca această frumoasă și utilă îndeletnicire să fie practicată de cît mai mulți oameni, în folosul lor și al țării.

Convorbire realizată de **Ioan HERȚEG**

Semănatul porumbului la C.A.P. Valea Mare — județul Olt Foto: N. Ciorel

Moduri diferite de organizare, viteze diferite la semănat

(Urmare din pag. I)

sit, în al doilea viteza zilnică nu s-a realizat nici măcar în zilele foarte bune de lucru. De unde și diferențele între cele două consilii în ce privește stadiul însămînțărilor la data de 23 aprilie.

Specificare	Bucinișu plan	Bucinișu realizat	Caracal plan	Caracal realizat
Teren pregătit	8 558	6 200	6 589	3 200
Semănat porumb	3 811	2 165	3 329	780
Semănat soia	1 050	750	910	120

Împreună cu inginerul Nicolae Popescu, director adjunct la direcția agricolă județeană, am căutat să descifrăm la fața locului cauzele care au determinat diferențe în realizarea ritmului la semănat.

În cele 5 unități agricole din consiliul unic agroindustrial Bucinișu, întreaga forță mecanică este utilizată la capacitate maximă. Și aceasta datorită organizării exemplare a muncii. Iată cîteva elemente de bază:

● În fiecare unitate agricolă s-a asigurat schimbul II la pregătirea terenului prin folosirea a 10—15 mecanizatori din rîndul mecanicilor din ateliere, combinerilor și motopompiștilor, la care se adaugă, pe consiliu, 50 de foști tractoriști care lucrează în unitățile industriale din Caracal. În felul acesta se creează un avans la pregătirea terenului de o zi și jumătate față de semănat.

● La semănatul soiei a fost organizată pentru toate unitățile o singură formație de 6 semănători SUP-48, adaptate corespunzător. Ca urmare, se realizează un ritm zilnic de 150 hectare peste cel planificat, fără a se diminua în acest fel capacitatea repartizată la însămînțarea porumbului.

● În vederea creșterii capacității de erbicidare, pe 6 discuri au fost montate instalațiile de erbicidare de la semănătorile SPC-6, asigurîndu-se astfel folosirea tuturor semănătorilor.

● În cooperativele agricole Rotunda și Obîrșia, pe solele mari, cu lungimi de 1 000—1 300 metri, sînt utilizate cupluri de două semănători S.P.C.-6. Se eliberează astfel un tractor și sporește substanțial productivitatea muncii.

Ar mai fi de adăugat că în acest consiliu se lucrează în formații mari de tractoare, grupate, sub directa supraveghere a specialiștilor, că mecanizatorilor li se asigură hrană caldă în cîmp și că semănatul începe din zori și nu încetează pînă seara tîrziu. Sînt măsuri care — aveam să ne convingem — se aplică peste tot în acest consiliu. La C.A.P. Redea, bunăoară, se lucra în flux, pe formații mari, în aceeași parcelă executîndu-se fertilizarea, pregătirea terenului și semănatul. Viteza stabilită este depășită zilnic cu 20—30 de hectare.

Care este situația în consiliul unic agroindustrial Caracal? Relatăm mai întîi un episod întîlnit la una din fermele C.A.P. Caracal. Era ora prînzului și mecanizatorii au tras tractoarele la capul parcelei, așteptînd de mai bine de o oră să li se aducă mîncarea. Mecanizatorul Mircea Bunda ne spunea că întîrzierea de astăzi nu este o excepție. Cine răspunde de formația de 4 semănători? — am întrebat.

— Eu, intervine economista fermei, tovarășa Viorica Glișcă.

— Știți pentru ce densitate sînt reglate semănătorile?

— Pentru 48 000 de fire la hectar.

De fapt, așa cum rezulta și din ordinul de lucru al mecanizatorilor, semănătorile trebuiau să fie reglate pentru a asigura 58 000 boabe la hectar, dar combinația dintre pinioane nu permitea decît 52 000 boabe la hectar. Nu ne-a surprins că economista fermei nu a observat greșeala. Reglarea corespunzătoare a semănătorilor cădea în sarcina șefului de fermă și, mai ales, a inginerului-șef din cooperativă, care în loc să se ocupe de calitatea semănatului, așa cum e firesc, era într-un alt punct de lucru... la pregătirea terenului.

Dealtfel, în acest consiliu se fac simțite și alte deficiențe organizatorice:

● Deși au fost pregătite 9 semănători SUP-48 pentru semănatul soiei, acestea nu fuseseră încă introduse în brazdă;

● Aici nu s-a procedat ca la Bucinișu pentru a se rezolva problema creșterii capacității de erbicidare; pe discuri nu au fost montate instalații de erbicidare de la semănătorile S.P.C.-6, neputîndu-se asigura suficient front de lucru semănătorilor;

Tovarășul Ion Pavel, președintele consiliului, ne-a asigurat că cele 39 de tractoare repartizate la pregătirea terenului sînt folosite în două schimburi. Nu-l contrazicem! Dar în acest fel ar fi trebuit să se asigure front de lucru de cel puțin o zi pentru semănători. Or, față de 400 hectare prevăzute, erau pregătite numai 100 de hectare. Iată de ce ritmul zilnic la semănat nu se poate realiza.

Decalajele la semănat între cele două consilii se explică, așadar, prin modul diferit de organizare a muncii și de preocupare pentru bunul mers al lucrărilor. Este bună măsura luată de direcția agricolă ca de la Consiliul agroindustrial Bucinișu, care în două zile va încheia semănatul pe toate suprafețele prevăzute, forța mecanică să fie trimisă în sprijinul vecinilor lor din Caracal. Cele constatate dovedesc însă că în consiliul Caracal există mari posibilități de sporire a ritmului de lucru, în primul rînd prin folosirea mai intensă a mijloacelor tehnice, a forțelor umane proprii.

DIN CREAȚIA TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ ROMÂNEASCĂ

Echipament pentru reducerea consumurilor electrice

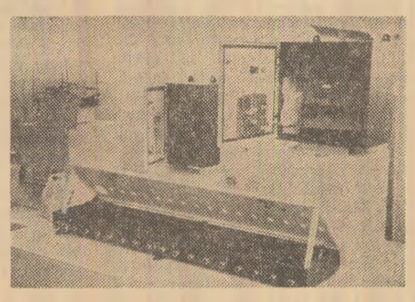

Un colectiv de la Facultatea de automatică a Institutului politehnic București a realizat un modul de distribuție prin intermediul căruia se efectuează conectarea la sursa de energie electrică a motoarelor electrice, a căror turație poate fi reglată în mod automat, de aceeași instalație, potrivit necesităților. Acest echipament poate fi utilizat în diferite sectoare — de exemplu, la instalațiile de ventilație pentru conditionarea aerului în halele complexelor avicole. El permite realizarea alimentării intermitente cu energie electrică a motoarelor, constituind o cale de diminuare a consumurilor specifice. Față de instalația clasică, consumul de energie se reduce cu 40—50 la sută. Noul echipament, foarte solicitat de numeroase unități avicole din țară, este rodul integrării învățămîntului cu cercetarea și producția. El se fabrică în serie mare la **Întreprinderea de aparate și utilaje pentru cercetare**, din București. **(Elena Mantu).**

Construit pentru prima dată în țară

În cadrul laboratorului de presiuni al Institutului național de metrologie din București a fost conceput și construit, pentru prima dată în țară, un manometru etalon cu piston și greutăți. Acest aparat, de o mare precizie, este destinat etalonării și verificării unor importante categorii de mijloace de măsurare a presiunii fluidelor în industrie, îndeosebi în industriile chimică, petrochimică, constructoare de mașini etc.

Soluția constructivă originală înglobează și elemente de noutate, cum ar fi cel de la pistonul de presiune, care constituie obiectul unui brevet de invenție. Performanțele aparatului: intervalul de măsurare între 1 și 60 bar și clasa de precizie de 0,05 la 0,1 la sută sînt la nivelul celei mai bune aparaturi existente la ora actuală. Realizarea acestui instrument — începînd din acest an el va fi fabricat într-o serie mai mare la Întreprinderea de utilaje și aparate de cercetare de pe lîngă Institutul politehnic din București — a determinat obținerea unor importante economii valutare.

În prezent, după cum afirmă șeful laboratorului de presiuni, fizicianul Vasile Petrescu, cercetătorii sînt preocupați de diversificarea acestor aparate foarte solicitate de industrie, de creșterea performanțelor lor. **(V. Radu).**

Produse noi, cu consumuri materiale și energetice reduse

(Urmare din pag. I)

titive. Să facem comparații, dar nu de dragul de a ne autoflata.

Prezentăm cîteva exemple pe care le avem la îndemînă nu cu scopul de a sublinia cît sîntem de aproape sau de departe de performanța mondială în privința consumurilor, ci, mai ales, pentru a oferi un motiv în plus de reflecție cercetătorilor și proiectanților, tehnologilor, colectivelor de oameni ai muncii angajate cu toate forțele în amplul efort de modernizare economică. Iată, de pildă, vagonul de marfă pe patru osii incorporează un consum de metal de 425 kg pe tona de capacitate, în timp ce produsul similar fabricat de o firmă franceză — doar 380 kg/t; la vagonul cisternă de 60 mc realizăm un consum de metal mai mare cu 130 kg/mc volum util, față de o firmă producătoare din R.F.G. Cu nimic mai bine se prezintă și consumurile de metal pe unitatea de putere în producția de autobasculante sau tractoare de un anumit tip, acestea fiind cu 15—25 la sută mai mari față de tipurile similare realizate în lume. Dacă ne oprim și asupra unor consumuri energetice, din datele comparative vom desprinde una din cauzele care fac ca, în continuare, consumul de energie pe unitatea de venit național în țara noastră să fie de circa două ori mai ridicat față de țările dezvoltate. Așa, de pildă, tona de celuloză albită din paie se realizează la Călărași cu 900 kWh, în timp ce în Anglia numai cu 600 kWh; tona de fontă la noi se produce cu 500 kg cocs, în timp ce în Japonia se realizează cu 70—80 kg mai puțin.

Putem și trebuie să diminuăm mai mult, mai substanțial consumurile materiale și energetice pe unitatea de produs, pînă la limita performanței mondiale! Putem, pentru că avem un impresionant detașament de cercetători și proiectanți, care și-au dovedit și își dovedesc înalta lor competență și spiritul lor inventiv; putem, pentru că dispunem de o puternică bază tehnică și materială atît în institutele de cercetări și inginerie tehnologică, cît și în întreprinderi; putem, pentru că există o puternică mobilizare a colectivelor de oameni ai muncii pentru lichidarea risipei, pentru promovarea noului. Și trebuie să ne înrolăm hotărît în acest efort de diminuare a consumurilor materiale, pînă la limita performanței mondiale, pentru că, așa cum bine se știe, țara noastră dispune de resurse de materii prime și energetice limitate, iar pentru satisfacerea cerințelor industriei, ale economiei naționale, sîntem obligați să apelăm la importuri; importuri care devin din ce în ce mai costisitoare și mai greu de procurat.

Putem și trebuie să diminuăm mai mult consumurile în toate sectoarele producției materiale. Așa cum reiese din datele prezentate tovarășului Nicolae Ceaușescu cu prilejul vizitei de la Complexul expozițional din Piața Scînteii, în cincinalul viitor urmează să se realizeze o reducere cu cel puțin 20 la sută a consumurilor la principalele materiale de construcție și îndeosebi ciment, metal și energie înglobată în aceste materiale. Cît ar fi de pozitivă o asemenea prevedere, secretarul general al partidului a arătat limpede că există în continuare mari posibilități pentru reducerea consumurilor materiale și energetice, urmînd să se acționeze, în acest sens, cu toate forțele.

Problema reducerii consumurilor materiale, inclusiv de combustibil și energie, este o problemă vitală a dezvoltării noastre, a eficienței economice, a ridicării bunăstării întregului popor. Printr-un efort susținut de modernizare a produselor, prin abordarea responsabilă a posibilităților de reducere cît mai substanțială a consumurilor materiale și energetice, comparîndu-le și aliniindu-le permanent la nivelul celor mai bune realizări din lume. Și, desigur, acționînd cu perseverență și operativitate pe tot fluxul, de la proiectare pînă la finalizarea în producție a fiecărei idei novatoare și valoroase.

Bacău: *A fost pus în funcțiune un nou grup turbogenerator*

Ieri, la Combinatul de îngrășăminte chimice din Bacău, constructorii și energeticienii din echipele conduse de maiștrii Petru Terenteac și Vasile Cintea au încheiat lucrările de montaj la primul grup turbogenerator de 12 MW din cadrul centralei termice proprii. Prin punerea în funcțiune a acestuia se asigură energia electrică necesară combinatului, renunțîndu-se astfel la preluarea din sistemul național a unei cantități de circa 30 000 MWh energie electrică. **(Gh. Baltă).**

NUMAI CREAȚIA RECEPTIVĂ LA IDEILE PREZENTULUI POATE AVEA ECOU ÎN CONȘTIINȚE

Convorbire cu sculptorul **Ion VLASIU**, maestru emerit al artei

L-am regăsit pe maestrul Ion Vlasiu în atelierul său finisînd macheta unui viitor monument ce va fi ridicat în orașul Piatra Neamț, monument dedicat lui Ion Creangă.

Este o temă, ne-a spus **Ion Vlasiu**, de care s-au ocupat mulți sculptori, dar eu cred că ne aflăm încă la început. Ion Creangă, ca și Mihai Eminescu, sînt teme greu de realizat, chiar foarte greu. Știm cu toții că Ion Creangă a fost un povestitor cu o forță de fabulație și în plan real și fantastic, planuri care se completează. Și într-un caz și în altul, opera lui Creangă ne aduce aminte că a fost și învățător, deci legătura cu copiii trebuie să se simtă și în statuia lui. M-am gîndit la toate acestea.

— Ce alte teme vă preocupă acum ?

— Continui să lucrez la o machetă începută cu ani în urmă. E vorba de Scoala ardeleană, temă care aduce în actualitate numele de mare rezonanță istorică al lui Samuel Micu, Gheorghe Șincai, Petru Maior și Ion Budai-Deleanu. M-am gîndit la un grup statuar care să-i înfățișeze pe acești militanți ai latinității și ai unității poporului român. În reliefuri vor fi sculptate aspecte istorice care vor întregi profilul monumentului.

— Care sînt, după opinia dv., calitățile care conferă unei lucrări caracterul „monumental" ?

— Monumentul are legi care-l definesc, ca gen legat de arhitectură, de peisaj, cărora se subordonează obligatoriu. Indiferent cum stabilești această legătură, este doar primul pas al sculptorului. Mai dificilă este problema stilului, a viziunii estetice prin care proiectezi spațial tema dată, ale cărei sensuri pot fi infinite (și uneori contradictorii). Sculptorul trebuie să aibă o conștiință clară a temei atunci cînd o interpretează plastic, altfel monumentul va avea un aspect hibrid. Această claritate n-o poți avea, dacă nu ai o atitudine față de problema spațiului plastic. Zic trebuie, însă știm cu toții ce greu este să comanzi artei, să fie așa sau altfel. Ce mi se pare esențial, este să cădem de acord asupra unui aspect de bază, anume că modalitatea estetică, forma, trebuie să includă și să exprime gîndirea noastră cît mai solemn. Un monument se face pentru veșnicie. Un monument care dezvoltă o mare idee, legată de epoca noastră sau de o epocă istorică, nu este și nu trebuie să fie un simplu argument decorativ. Este esențial să găsești o sinteză plastică expresivă. Efectul decorativ nu poate substitui profunzimea realității.

— Ce raporturi considerați că se cer stabilite (sau restabilite) între creator și forul de avizare? Credeți în concursurile de creație pe teme date?

— Concursurile sînt foarte necesare. Nu numai că uneori apar idei plastice de mare surpriză, dar mai ales ca mod experimental. A învăța să adaptezi simțirea și gîndirea la unor teme de profil general pare simplu și totuși nu este. Trebuie să poți depăși micul subiectivism. Un monument se adresează tuturor. Recomand concursuri susținute cu premii sau cu achiziții, și mai ales cu jurii competente. Știu că problema juriilor de selecție se leagă și de necesitatea unui regulament. Cîndva, acest regulament a fost discutat pe larg și s-a ajuns chiar la finalizarea unui proiect, care totuși a rămas în stadiu de proiect.

A doua întrebare are un răspuns aproape dictat : numai pe teme date pot fi concursuri.

— În ce constă caracterul „actual" al unei lucrări de artă?

— Numai o operă în care se simte tensiunea, pulsația ideilor ce definesc prezentul poate avea ecou în conștiințe. Zicem despre o operă care ignoră acest adevăr că este fadă, că artistul este absent. Nu e necesar un efort critic deosebit pentru a face aceste constatări, dar e important să fie cunoscute. O cultură cu puternic accent social se poate face mai bine cînd direcțiile sînt definite cu claritate. Mă gîndeam la acest imperativ educativ în timp ce am vizitat expozițiile îndeosebi din ultima vreme, Salonul municipal de sculptură și pictură. Sute de artiști, sute de opere în care este adunată simțirea și gîndirea lor. Un larg prilej pentru afirmarea spiritului critic și teoretic. N-am întîlnit în presă decît prea modeste recenzii, puține. De ce absentează critica? Fiindcă operele expuse n-au forță ? Sau artiștii nu reușesc să stimuleze gîndirea critică ? Ar fi grav dacă ar fi adevărat. În orice caz, artiștii au dreptul să-și pună întrebarea, alături de altele exprimate în chiar contextul acestor expoziții care aduc în discuție omul și peisajul, inclusiv o seamă de aspecte ale vieții. După o lungă călătorie experimentală în lumea formelor, artiștii revin la probleme de stringentă actualitate. Ei privesc omul în mediul său, înlănțuit în acțiuni sociale. E foarte bine, cred eu. Nu se putea să nu se producă acest reviriment spiritual. Am văzut lucrări de mare frumusețe, a căror expresie demonstrează nu numai talent, dar și o gîndire echilibrată, opere în care virtuțile meseriei ating limitele înalte ale talentului.

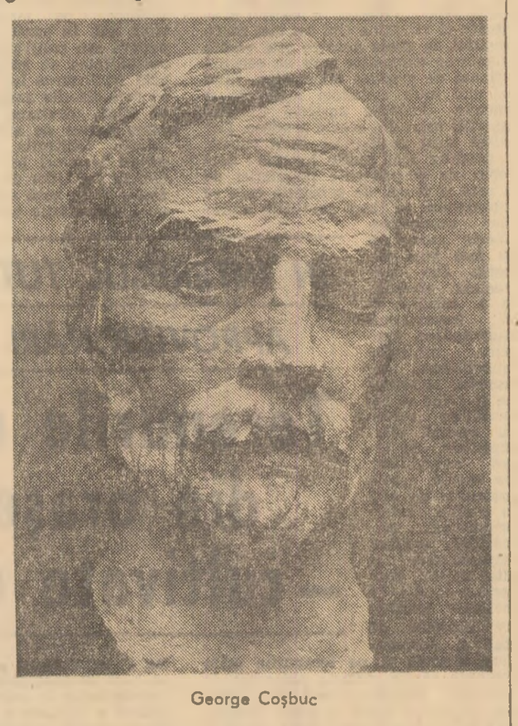

George Coșbuc

— Puteți da un exemplu?

— În expozițiile pe care le-am văzut au fost multe lucrări care încearcă să aducă în prezent unele momente istorice. Aceste opere suscită un mare interes al vizitatorilor. De ani de zile, pictori ca Virgil Almășanu sau Traian Brădean caută modalități plastice care să aducă în timpul nostru suflul unor eroi consacrați de istorie. Am citat la întîmplare doi pictori. Ei sînt aleși, între cei mulți, dar nu sînt singurii. Ei au înțeles însă ceva ce mie mi se pare esențial : că o temă primește profil estetic original cînd artistul găsește forma specifică unei culturi. Cu această înțelegere a artei, orice temă din istorie sau din timpul nostru poate constitui punctul de plecare al unei opere care să înfrunte timpul. Dacă ne întrebăm care teme anume trebuie preferate, nu e greu de înțeles că cele în care sînt exprimate ideile mari ale epocii pot avea mai mare ecou.

— Vă declarați deschis pentru „realism" în artă?

— Noțiunea e foarte largă, nu trebuie înțeleasă rigid. Nu există un stil realist prin definiție, există însă o atitudine, o poziție față de viață, mod de integrare acceptat ca legitim în relațiile cu societatea, fapt care generează anumite forme de comunicare. Spre deosebire de unele forme devenite simple convenții, forma artistică poartă amprenta individuală a artistului și este susceptibilă de înnoiri, urmînd dialectica înnoirii culturale și spirituale a societății. Cînd forma e ruptă de realitate, conținutul devine obscur sau de-a dreptul echivoc. Decisiv rămîne pentru artist ca și pentru arta lui profunzimea cu care te exprimi, bogăția și prospețimea expresiei. În accentul pus de artist se citește atitudinea pe care o are el față de viață. În privința asta, părerea mea e cunoscută. În lucrările pe care le-am făcut, ca și în cărțile pe care le-am scris, m-am străduit să găsesc forma unor idei și am găsit-o cînd am avut curajul unei sinteze simple. Simplitatea, așa cum o înțeleg eu, include condiția unei severități în organizarea ansamblului compozițional, o renunțare la ceea ce este lipsit de semnificație.

— Înnoirea formei, așa cum o preconizați, nu contrazice fondul tradițional al formelor de exprimare?

— Depinde. Dacă putem concepe o schimbare a societății, a însăși structurii morale și sociale în profunzime, faptul atrage după sine și înnoirea radicală a formelor de comunicare artistică. În fapt, noi trecem printr-un astfel de moment; cel puțin unii artiști experimentează rupți, în parte sau cu totul, de ceea ce putem numi tradiție, încearcă să țină pasul cu știința și cu tehnica avansată, preconizînd o artă computerizată. Privesc cu suspiciune aceste încercări, fiindcă se rup de tradiție, fiindcă lipsește din ele omul ca ființă sensibilă, dar nu numai pentru atît.

Inclus în opera de artă, talentul se manifestă ca intuiție selectivă a valorilor sociale, morale și politice. Talentul transformă datele existenței ridicîndu-le la nivelul unei sinteze artistice a cărei expresie influențează viața, dînd relief și culoare întregului orizont spiritual al societății umane.

— Sînteți sculptor, pictor și scriitor. Dacă ar fi să alegeți retrospectiv, firește, cărei vocații v-ați consacra în exclusivitate?

— Mi s-a mai pus această întrebare în diferite forme și totdeauna m-am gîndit că există o prejudecată în legătură cu talentul. Se crede că talentul este sau trebuie să fie un **datum** fatal, strict delimitat în funcțiunea sa, care te face într-un anumit fel. Eu cred că talentul poate fi înțeles și ca o disponibilitate virtuală, pe fondul căreia viața înscrie și condiționează o anumită dezvoltare. Cînd zic viață, zic educație, condiții sociale, ambiantă. Eu sînt țăran. Și părinții și bunicii mei și străbunicii, pe lîngă plugărie, practicau toate meseriile. Eu am vrut să mă fixez asupra sculpturii, însă pictura era prea aproape, seductivă, iar „a scrie" mi s-a părut ceva cu totul firesc, adică de neocolit. Comunicarea scrisă este, în zilele noastre, cea mai generală formă de a te lega de societate.

Dacă ar trebui să aleg, le-aș alege pe toate, și, în plus, muzica. Admir muzica, în toate formele ei, cînd e susținută cu pasiune și cu un dram de inteligență.

Marina PREUTU

Lucian Blaga (machetă)

FANTEZIE ȘI ÎNDEMÎNARE

Expoziția pionierească „Mulțumim din inimă partidului"

Cu istețimea minții și hărnicia mîinilor, cu entuziasmul specific vîrstei de aur a copilăriei, pionierii sînt prezenți în ampla mișcare a creației tehnice și științifice, desfășurată în cadrul larg stimulativ al Festivalului național „Cîntarea României". Aproape 1,9 milioane de purtători ai cravatei roșii cu tricolor sînt cuprinși în activitățile tehnico-aplicative și științifice organizate în școli și în casele pionierilor și șoimilor patriei. Din competiția celor mai isteți și îndemînatici apar tot felul de instalații și aparate electronice, multe dintre ele cu utilitate practică în producția de bunuri materiale, jocuri și jucării mecanice, materiale didactice pentru îmbogățirea zestrei școlilor etc., expresie a interesului pentru îmbogățirea cunoștințelor, a fanteziei și ingeniozității. Anual, numeroase premii și mențiuni, brevete de invenții răsplătesc eforturi ale celor mai tineri creatori. Piesele premiate sînt reunite în expoziția republicană sugestiv intitulată „Mulțumim din inimă partidului".

În fotografie : aspect din Expoziția republicană de creație tehnico-aplicativă a pionierilor și elevilor, organizată în București, la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România.

Florica DINULESCU

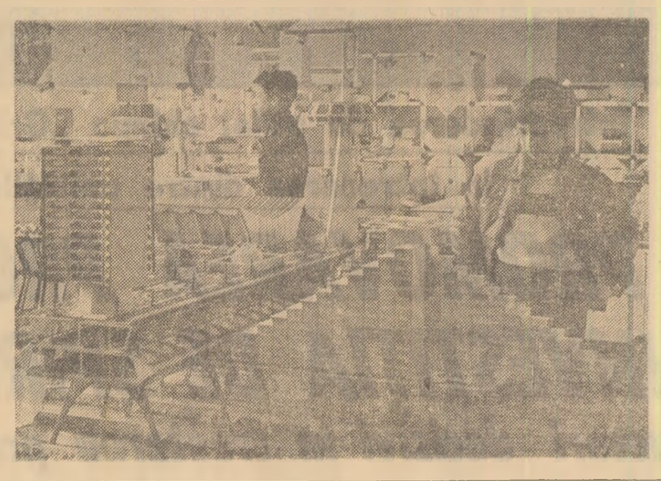

Dansul notelor mediocrității pe portativul muzicii ușoare

● „Există doar muzica bună" ● Banalitatea – plumbul de pe aripa cîntecului ● Cînd poezia se retrage, umilită, din fața redutabilei concurențe a veleitarilor

Cînd ne-am gîndit să analizăm cauzele regresului considerabil al muzicii ușoare din ultimul timp, mărturisim că a trebuit să ne învingem mai întîi propria noastră rezistență, provenită din toleranța cvasigeneală cu care sînt privite uneori anumite domenii : „iarăși muzica ușoară ? !" Oamenii prea serioși resimt parcă un fel de jenă nemărturisită să se ocupe de lucruri... ușoare. Din păcate, prejudecata aceasta a lucrului „greu" și a celui „ușor", a aspectelor „majore" și „minore" ne poate face să ignorăm, la celălalt capăt al lucrurilor, latura „grea", chiar gravă a lor : de muzica ușoară (ca și de fotbal, bunăoară, sau de cărțile pentru copii) se interesează o mulțime de oameni, tineri și chiar vîrstnici, încît, pînă la urmă, nu-ți poți permite să desconsideri, socotindu-l marginal, un fenomen la care participă, cu reacții diverse, mari mase de ascultători, contribuind sau nu, la ridicarea gustului, la modelarea lui. Precizăm deci că privim lucrurile din acest unghi și nu din unghiul prejudecății care spune că trebuie să-ți păstrezi doar umorul cînd e vorba de asemenea subiecte. Și totuși, am simțit nevoia să devenim și mai „serioși" (!) cu muzica ușoară și atunci am recitit opiniile unor oameni de seriozitatea și autoritatea cărora nimeni nu se îndoiește. Ei se numesc Nicolae Iorga, Jean Cocteau, George Enescu și... Dar ne oprim la ei, personalități, artiști extrem de diferiți, dar care, ca dovadă de seriozitate în judecarea oricăror fenomene care-i preocupă pe oameni !, pronunțîndu-se și despre „muzica ușoară" n-au fost deloc stînjeniți de conturul ei așa-zis „minor". Nicolae Iorga o spune avansînd chiar termenul care azi a devenit la „modă" : **„Cîntecul tînăr deschide toate ușile pentru bătrînul adevăr".** Nu e nici o umbră de desconsiderare în opinia subtilului Jean Cocteau : **„Cu condiția de a se feri de mistificatori, muzica ușoară e o artă adevărată"**, iar George Enescu exprimă cel mai convingător posibila și corecta noastră atitudine față de această artă : **„Muzica ușoară ? Da, de o bogăție melodică nobilă, inalterabilă" ; „Nu se știe unde începe și unde sfîrșește muzica grea și cea ușoară fiindcă nu există decît un singur fel de muzică : muzica bună !".**

Știm cu toții că în muzica ușoară **cererea** este foarte mare, în special din partea tineretului, dar nu numai a lui. Posibilitățile de „desfacere" sînt, de asemenea, numeroase. Nici **oferta** nu este mică. Dar dacă am judeca doar după **cantitatea** ofertei — potrivit datelor de care dispunem — am risca să nu înțelegem ceea ce vedem că se petrece de o bună bucată de vreme : muzica ușoară românească se cîntă, ce-i drept, destul de mult, cel mai adesea însă fără nici un ecou. Memoria noastră — verificată prin sondaje în școli, facultăți, case de cultură, întreprinderi, cluburi etc. — n-a reținut din zecile și chiar sutele de lucrări ce ni se propun, pe cele mai diverse căi, decît doar cîteva cîntece care să întrunească unanima apreciere, să ne recheme să le ascultăm cu plăcere. Ca pe niște haine care nu ne plac, le-am „purtat" odată, cînd ni s-au dat, și apoi n-am mai vrut să auzim de ele. Așa se face că memoria noastră a reținut, din ultimul an, doar cîteva piese bune precum : **„Țară de ziuă, țară de vreme"**, de Florin Bogardo, **„Tinerețe, pasăre măiastră"** de Vasile Vasilache jr., cîteva pagini semnate de Radu Șerban, George Grigoriu, Temistocle Popa, Vasile Veselovschi, Marius Țeicu, Vasile Sîrli etc. În rest — un fluviu de creație banală. Doar cîteva exemple, din cele multe, posibile : „Tabloul" de Vasile Menzel, „Sărbătoarea așteptării" de Gelu Mihăilă, „Dilema trestiei" de Noru Demetriad, „Nu-i nimeni vinovat" de **A. Winkler... Stagiunea '79—'80, pînă în prezent, la capitolul „muzică ușoară", nu a ieșit dintr-o stare de monotonie.** S-au încercat cîteva concerte la Radioteleviziune, A.T.M.-ul a propus (după o pauză de trei ani ? !) un divertisment numit „Pe aripile... cîntului". C.C.E.S. a lansat o competiție în care puteau să se evidențieze formații și creații de muzică ușoară... S-au mai făcut imprimări la radio, la televiziune. Nu pot fi ignorate eforturile, străduințele care se depun în acest domeniu al creației muzicale, atît la Uniunea compozitorilor, cît și la redacțiile muzicale ale Radioteleviziunii, în cadrul numeroaselor formații de muzică ușoară, pop, rock, căutările soliștilor de muzică ușoară. Asemenea eforturi sînt reale și pot fi evaluate chiar în cifre. Iată, de exemplu : în trimestrul IV al anului trecut, Uniunea compozitorilor, mai precis Biroul secției de muzică ușoară, a acceptat 93 de compoziții, dintre care 63 pentru difuzare, achiziționare, tipar, 8 pentru difuzare și achiziționare, 22 pentru difuzare. În primul trimestru — 1980, numărul pieselor aprobate a fost 92. Dintre acestea : 74 — difuzare, achiziționare, tipar, 7 — difuzare, achiziționare, 11 — difuzare. Deci, din octombrie 1979 pînă în martie 1980 au pornit spre difuzare peste 185 de lucrări !

Sigur, pînă la difuzarea tuturor acestor lucrări trece un anumit timp, procesul este cam greoi și trebuie impulsionat. Dar făcînd iarăși un calcul sumar rezultă că din ianuarie și pînă în prezent s-au lansat numai la posturile noastre de radio vreo 70 de compoziții : unele mai vechi, unele mai noi, dar oricum, 70 ! Le-am auzit și atît : fiindcă majoritatea zdrobitoare sînt cîntece puerile, anemice, lipsite de acel entuziasm autentic al adevăratei inspirații. N-au aripi, rămîn la sol. Și ce trist e să constați cum „chemarea" lor rămîne fără nici un ecou, că ele nu bucură, nu întristează, nu înveselesc. Le asculți și treci nepăsător mai departe... Așadar, se produce mult dar slab : lucrări sortite să n-aibă vîrstă, să moară înainte de a se naște. Cum firesc, căile de încurajare a acestui domeniu sînt multiple, există destule posibilități de afirmare a talentului : de exemplu, creația românească trebuie să ocupe 50—60 la sută din totalul emisiunilor de muzică ușoară de la radio. Trebuie furnizate, tot la radio, materiale și pentru acele emisiuni populare, cum ar fi „Curierul melodiilor", „Radiorecording", „Muzicoteca pentru toți", „Meloritm '80" și pentru emisiunile de actualități : „Radioprogramul dimineții", „De la 1 la 3". Valoarea, nivelul creației propuse sînt însă departe de a răspunde cum se cuvine condițiilor de „desfacere", acestor numeroase rampe de lansare. Care nu sînt singurele.

Căci nici la Televiziune situația nu-i prea fericită. Tot ce ne-a rămas în memorie din „Varietățile" desfășurate, de pildă, simbătă, 5 aprilie, a fost compoziția „Actori, actori", cîntată de Margareta Pîslaru, iar din „Albumul duminical" din 6 aprilie : melodiile „Anotimp de bucurii" de Gelu Solomonescu și „Tu ești tot ce mă uimește" de Marcel Dragomir. La o săptămînă distanță, „Albumul duminical" (13 aprilie) a propus tot o melodie de Gelu Solomonescu („Primăvara"), iar la două săptămîni distanță (20 aprilie), Nicu Pop a chinuit un șlagăr străin... „Varietățile" din 12 aprilie au avut în obiectiv creația tinerilor compozitori Marius Țeicu, Mihai Constantinescu, Ion Cristinoiu, prezenți cu lucrări inegale ca valoare. În rest, apariții sporadice, needificatoare.

Față de numeroasele condeie de talent pe care le are muzica ușoară românească, față de unele notabile succese din anii trecuți, față de numărul acceptabil de slagăre lansate cu mai mulți ani în urmă, în momentul de față, producția, rodul talentului și al măiestriei nu se lasă a fi descoperite, recunoscute, aplaudate, așa cum ar trebui în mod normal.

Iată o temă de dezbatere, de meditație activă și — mai ales — un domeniu în care trebuie acționat cu eficiență, pentru a nu lipsi muzica ușoară și publicul ei de piesele memorabile, de șlagărele meritate și așteptate și pentru ca notele mediocrității să nu mai salte ca atîta usurință pe portativele muzicii ușoare.

O problemă aparent insolubilă, „prăfuită" de cînd se discută, mereu și mereu „nouă", adică nerezolvată : textele pentru muzica ușoară. Vom vedea îndată în fața cărora „concurenți" pierd frumoasele versuri ale unor poeți ca Ana Blandiana, Nina Cassian, Ioan Alexandru, George Țărnea, Adrian Păunescu, Marin Sorescu ș.a. — ca să ne referim doar la poeți contemporani, ale căror cărți ar putea fi infinit mai bine valorificate în folosul calității muzicii noastre. Cine sînt concurenții înaintea cărora pălește adevărata poezie în muzica noastră ușoară ? Sînt, s-o spunem direct, adesea, „mistificatorii", acei veleitari lipsiți de o fărîmă de har poetic, dar care versifică din răsputeri, cu o fantezie pitică. Ei sînt astfel lăsați să creadă că slujesc muzica ușoară, că aduc servicii creației, că au, culmea, ceva de spus. Nu, nu au nimic de spus. Și lucrurile **continuă** tot astfel, în ciuda numeroaselor luări de atitudine, multe de către slujitori de frunte ai artei și literaturii noastre. Degeaba s-a miniat să zicem, Fănus Neagu — ni se pare, cel mai recent — pe acești stricători de limbă sau „făcători de cuvinte", căci, iată, Mihaela Stoianovici scrie netulburată : „Marea, vara și chitara / Au sosit pe litoral / Cîntă plaja, cîntă marea / Cîntă fiecare val" (compozitor : Dan Beizadea), iar Mariana Popescu strigă la lună : „Lună, prea te fălești / Regină ești doar în povești. / Nu vezi că farul din port / Din strălucire ți-a luat ? / Poți să te dai peste cap / Te lasă în anonimat". Apelul la gust valoare, talent adresat celor care-i lasă pe acești versificatori să-și prindă numele în coada unui vers debil nu l-a reținut nici măcar pe un talentat compozitor. Ion Cristinoiu, să ia condeiul poetului și să scrie sub titlul „Dacă n-ai probleme" : „Ceasul merge-n lumea lui / Dacă știi să-l potrivești / De bați în perete un cui / Degetul să ți-l ferești / Cînd nu poți reusi / Încearcă-n altă zi ! / Cînd ceasul s-a stricat / Să-l dai la reparat". Iar Harry Negrin (autorul unor mai vechi texte pentru melodii de succes) patinează cu exces de stîngăcii într-o „meditație" despre patinaj : „Amîndoi la patinaj / Cel mai admirat cuplaj (!) / Eleganță și curaj / Patinăm ușor... / Amîndoi la patinaj / Pe ghețuș în viraj / Ți-am dat inima în gaj / De dor !... La, la, la, la..." O autoare, Cecilia Silvestri, ia o poză mai meditativă : „Un an a trecut ! / Un an puțin cam ciudat ! / În care n-am îmbătrînit / Cum era de așteptat ! / Un an a trecut / Și azi îmi pare firesc / Ca-n orice zi din viața mea / Să pot iubi cum te iubesc !", Lui Dan Beizadea („Luna, vara și chitara"... etc., etc.) „nu-i ajunge cîntecul", îi trebuie și poezia pentru a spune ce crede că are de spus, așa încît cîntă și scrie ori scrie și cîntă : „Nu-mi ajunge cîntecul / Prea am mult de povestit și de cîntat / Și pădurea de stejari / Și pămîntul nostru darnic și bogat... / Nu-mi ajunge cîntecul / Să-mi alin privirile și sufletul / Și-ntind mîna pîn-la nor / Să chem ciocîrliile în ajutor" ; și mai aflăm că nu-i ajunge cîntecul să-și cînte bucuriile, care bucuri „au gonit cu pietrele stihiile"! Iată deci pentru ce lui Dan Beizadea și multor altora nu le mai „ajunge cîntecul" : spre a înșira banalități, încropiri de o stîngăcie strigătoare la cer, care nu aduc nici un serviciu ridicării calității muzicii ușoare, dimpotrivă. Exemple am mai avea din păcate, destule, de la autori cunoscuți și răscunoscuți de asemenea „texte de muzică ușoară". Ne oprim aici, considerînd că este prea mult să reproducem pe larg ceea ce și așa sîntem nevoiți să auzim, zi de zi, la radio, în spectacole, la casele de cultură, pe discuri etc. Muzica ușoară este un domeniu în care, la ora actuală, cel puțin, nu pare deloc cunoscută nuanța calitativă a „multului" din cunoscuta maximă „non multa, sed multum". Acestea sînt clare. Mai puțin clar este cine și de ce acceptă asemenea compromisuri în numele artei și cum se explică faptul că acești adevărați „făcători" de cîntece sînt admiși în continuare să ofere „versurile" lor dintecelor de muzică ușoară ? Căci nu avem cum ocoli realitatea : autori care de ani de zile se dovedesc simpli veleitari, alcătuitori de texte ce nu rezistă nici la cel mai tolerant examen critic, trebuie determinați să înțeleagă că nu aduc nici un folos creației muzicale în acest domeniu. Nu este mai puțin adevărat că perpetuarea acestei situații denotă și o lipsă de exigență din partea uniunilor de creație, între atribuțiile cărora ar fi firesc să se afle și răspunderea pentru calitatea melodiilor de muzică ușoară și textelor ce le însoțesc, și care n-ar fi trebuit și n-ar trebui să admită nivelul sub orice critică al unor asemenea lucrări. Oare ce vor crede cei cărora le oferim spre delectare asemenea piese? În mod firesc, unii pot crede că aceasta înseamnă arta, acesta este nivelul ei și deci s-o „guste" ori, dacă sînt ceva mai exigenți, să-i întoarcă spatele ! Dealtfel, aici trebuie căutată, cel puțin în parte, explicația succesului de care se bucură așa-numita „muzică tînără" : cel puțin în cazul ei, niște oameni de gust aleg versuri frumoase și le recită pe melodii simple, satisfăcînd astfel o reală nevoie a publicului larg, a tineretului, de destindere, de cîntec reconfortant, străbătut de sentimentele noastre unanime. Sînt deci rațiuni multiple pentru care este cazul să se analizeze cu mai multă exigență, cu mai mult discernămînt calitatea muzicii ușoare oferite publicului. Iar drept încheiere să ne mai aducem aminte o dată cuvintele lui Cocteau : ferită de mistificatori, muzica ușoară poate fi o artă adevărată !

Smaranda OȚEANU

Înfrățiți de aceleași idealuri

(Urmare din pag. I)

noi printre cei dintîi în județ".

Iată și un exemplu sugestiv în domeniul cercetării științifice. Din colectivul interdisciplinar condus de prof. dr. ing. Kovács Francisc, decanul Facultății de mecanică, care lucrează la realizarea sistemei de roboți industriali, fac parte 36 cadre didactice și studenți de diferite naționalități, printre care prof. dr. ing. N. Gheorghiu, șef lucrări dr. ing. Lucian Mădăraș, asistenții universitari ingineri Szekeres Francisc, Augustin Ruthner.

Asistăm la sesiunea consiliului popular județean. În pauză vorbim cu cîțiva dintre deputații repartizați în diversele comisii: muncitorii Nicolae Gartner, Marioara Chișozan, Kassa Adalbert ; președinții de C.A.P. Nicolae Mezin, Ferdinand Barath, Jiva Ilin, Varga Klara ; profesorul universitar Ștefan Romoșan și cercetătorul științific dr. Sisak Ernest ; primarii Ioan Ghiciu, Wilhelm Heinz, Deak Ștefan, Velimir Rancov. Simpla înșirare a numelor vorbește de la sine despre o stare de lucruri definitorie pentru realitățile județului Timiș — dintre deputații în consiliile populare de toate gradele 1 214 sînt români, 223 germani, 146 maghiari, 109 sirbi și de alte naționalități. Componența organelor puterii de stat reflectă cu fidelitate aici, ca în întreaga țară, structura națională a populației.

După o vizită efectuată în Banat, un publicist vest-german scria în „Westfälische Rundschau" : **„La Timișoara, români, germani, maghiari și sirbi citesc ziarul local în limba lor maternă. Modelul este unic în lume...".**

În orice caz, modelul este departe de a fi unic la noi; în variante diferite, îl regăsim la Cluj-Napoca și Tg. Mureș, la Covasna, Miercurea Ciuc, ca și în alte centre de județ. Cît despre Timișoara, „modelul" nu se limitează nici pe departe la presă.

...Asociația locală a scriitorilor i-a sărbătorit pe poeții și prozatorii Franz Liebhard, Mircea Șerbănescu, Endre Károly, Vladimir Ciocov: aici activează cenacluri literare în limba română și în limbile a trei naționalități conlocuitoare... Desfășurîndu-și activitatea alături de Teatrul național, Teatrul german de stat și Teatrul maghiar de stat au la activul lor 195 și, respectiv, 214 premiere... ...În județ funcționează secții în limbile germană, maghiară, sîrbă, croată, pe lîngă 121 **școli generale și 15 licee...** În cadrul Festivalului „Cîntarea României" s-au distins corurile „Franz Schubert" și „Béla Bartock", fanfara „Loris", formațiile teatrale ale tineretului „Thalia", „Csiki Gergely", ansamblurile folclorice „Rezeda", „Zora", „Mladost"... La cele peste 100 manifestări culturale tradiționale, „Kerwei", ale șvabilor, au participat în ultimii 5 ani în jur de 40 000 oameni. Și nu am amintit decît principalele manifestări.

Fapt îmbucurător, consiliile județene ale oamenilor muncii de naționalitate germană, maghiară, sîrbă se manifestă ca o prezență activă. Dintre inițiativele lor se cuvin menționate în mod deosebit: organizarea unui concurs de teatru pentru îmbogățirea repertoriului teatral; crearea la Lenauheim a Muzeului etnografic al populației germane din vestul țării; a istoriei culturii acesteia; crearea Teatrului popular în limbile germană și maghiară de la Lugoj, a Teatrului maghiar de păpuși din Dumbrava; editarea unor antologii de proză și versuri ale scriitorilor români, germani, maghiari, sîrbi din Banat.

Despre marea forță morală care izvorăște din acest sentiment al unității de idealuri și de voință, al patriotismului socialist ne-a vorbit președintele Consiliului județean al oamenilor muncii de naționalitate germană, poetul Nikolaus Berwanger. Ne-am amintit de profesiunea de credință exprimată de el în versurile cu care și-a încheiat cuvîntarea la Congresul al XII-lea : *„Plaiul natal nu este un tren / din care poți cobori oricînd, / plaiul natal face parte din sufletul nostru / iar sufletul nostru nu poate fi șters / niciodată și de nimeni / ca o tablă de școală. / Un singur plai natal avem noi, / locul unde ne-a vegheat mama în leagăn, / unde-amînginat primul cuvînt, / locul unde ne-a străfulgerat întîia iubire, / unde dorm oseminte prin amintiri. / Cine simte aceasta / nu va scrie niciodată / de undeva de pe Rîn / sau din Pădurea Neagră / scrisori lungi de disperare / fiindcă suferă de o boală / fără de leac, / dorul după plaiul natal".*

Este crezul pe care în aceste zile din preajma lui 1 Mai ni l-au împărtășit, în cuvinte emoționante, mulți fii ai acestui ținut, unde ca și în întreaga țară vechile tradiții muncitorești ale luptei revoluționare, patriotice și ale solidarității internaționale au fost ridicate pe o treaptă mai înaltă în anii socialismului.

Este crezul tuturor celor care, cu rădăcini adînci înfipte în solul natal, sub același cer, pe același pămînt, dau viață aceluiași ideal socialist spre care năzuiesc toți fiii acestei minunate patrii comune.

Tradiția teatrului popular

Spectacole ale teatrelor din R. F. Germania

Cea mai interesantă prezență teatrală în cadrul „Zilelor culturii din R. F. Germania" a fost, fără îndoială, cea a **Teatrului din Bochum.**

În **„Torquatto Tasso"** de **Goethe**, în regia cunoscutului director de scenă **Claus Peimann**, artiștii din Bochum au văzut în această piesă un text, mai exact (dacă ne gîndim la reducțiile operate și mai ales la actualizările propuse prin scenele mute inventate) un **scenariu** optim pentru a dezvălui și demonstra condiția artistului — **azi**. „Tasso — griji și nesiguranță politică" este motoul spectacolului, scris cu litere de neon și menținut „incandescent", la vedere, tot timpul desfășurării reprezentației, deasupra decorului imaginat de **Karl Ernst Herrmann** expresiv, bogat în trimiteri simbolice și nu lipsit de note de amară ironie. Pătrundem cu privirea într-un loc de joc ale cărui deschideri dezvăluie perspective ale lumii contemporane ; interioare moderne ; autostradă, limuzină. Pătrundem într-un fel de arenă de o strălucire impecabilă și artificială, luminată violent, în care mișcările eroilor îmbrăcați în ținută somptuoasă, de seară, personaje animate mai mult de neliniștea instinctelor decît de clocotul pasiunilor (interpreți : **Barbara Nüsse și Kirsten Dene, Martin Schwab și Ulrich Pleitgen**), introduc dezordinea, aduc murdăria, macularea. În mijlocul acestei arene, ținut sub observație strictă într-o celulă de sticlă, nescăpat din ochi și insistent fotografiat, se află artistul. Un artist (interpretat cu rară expresivitate și tensiune interioară de **Branko Samarovski**) ce se zbate sub povara intrigilor și a cruzimii lumii în care există mai mult decît sub cea a propriei firi. Grotesc Protorul „operei". Ne-o probează o îndrăzneață metaforă scenică ; paginile scrise, lipite cu niște aripi de trup, nu vor favoriza zborul ; se vor dovedi neputincioase în fața forței de gravitație, înjosire și umilire a lumii căreia îi aparține acest Tasso.

O altă manifestare a „Zilelor culturii din R.F. Germania" a fost vizita lui **„Theater in der Kreide" (T.I.K.)** din München. Am aflat că T.I.K. și-a instalat cartierul general în inima unui orașsatelit al Münchenului. Am văzut, urmărind **„Opera de trei parale"**, că membrii lui, dînd dovadă de energie și disponibilitate, cultivă modalități de teatru popular și de revistă, spectacolul al cărui loc de desfășurare nu e doar scena, ci și foaierul ori strada. În „Opera de trei parale" cuvîntul, replica dramatică s-au îmbinat cu songul și romanța abundente, șocul peripețiilor a fost consecvent dublat de cel al unei inventive plastici de un comic grotesc, iar **„efectul** de distanțare" a fost nu o dată abandonat, în favoarea unuia de implicare emoțională.

Copiii, părinții și bunicii lor au mai putut vedea și un spectacol al **Teatrului de păpuși din Mülheim.** Un teatru ambulant animat, de peste trei decenii, de Martha Stocker și Gisela Lohman, două minuitoare talentate, dornice **„să le stimuleze** copiilor creativitatea proprie, contribuind, în același timp, la crearea gustului pentru frumos".

Natalia STANCU

TELEGRAME DE FELICITARE ADRESATE TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Republicii Socialiste România

Profităm de ocazia realegerii dumneavoastră de către Marea Adunare Națională ca președinte al republicii, pentru a vă exprima cele mai călduroase felicitări, considerînd că lupta poporului prieten al României primește prin realegerea dumneavoastră un sprijin de continuitate și o conducere capabilă să-i asigure bunăstarea și progresul.

WALID JOUMBLATT
Președintele Partidului Socialist Progresist din Liban

★ ★

Cu prilejul realegerii sale în înalta funcție de președinte al Republicii Socialiste România, tovarășului Nicolae Ceaușescu i-au fost adresate, de asemenea, telegrame de felicitare de către reprezentanți ai unor partide, organizații politice și obștești, miniștri, diplomați, personalități ale vieții publice, oameni de știință și cultură : **Claudio Signorile**, vicesecretar al C.C. al Partidului Socialist Italian, **Ruggero Poletti**, vicesecretar național al Partidului Socialist Democratic Italian, **Aristide Gunnella**, membru al Direcțiunii Partidului Republican Italian, **Filippo Maria Pandolfi**, ministrul trezoreriei al Italiei, **Giuseppe Zamberletti**, subsecretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe al Italiei, **Abdel Rahman Khane**, director executiv al O.N.U.D.I., **Giovanni Battista Bonelli**, președinte, **Giancarlo Elia Valori**, secretar general, și **Attilio Rossi**, membru al Consiliului general al Institutului de relații internaționale din Roma, **Pietro Sette**, președintele Institutului de reconstrucție industrială (Italia) ; ambasadori acreditați la București ai Republicii Populare Bulgaria — **Petăr Danailov**, Republicii Democrate Germane — **Siegfried Bock**, Indiei — **Ak Ray**, Italiei — **Ernesto Mario Bolasco**, Jamahiriei Arabe Libiene Populare Socialiste — **Aziz Omar Shennid**, Marocului — **Boubker Boumahdi**, Norvegiei — **Per Borgen**, Olandei — **L. J. M. Bauwens**, Republicii Populare Polone — **Jerzy Kusiak**, S.U.A. — **O. Rudolph Aggrey**, precum și însărcinați cu afaceri ad-interim ai U.R.S.S. — **B. Minakov**, Republicii Democratice Madagascar — **Rajaonah Rene Fidele** ; primarul orașului Rotterdam — **Andre van Der Louw**, primarul orașului Coventry — **Harry Richards** ; amiral **Emilio Eduardo Massera** din Buenos Aires ; **Theodoros Katrivanos**, secretar general al Casei de cultură a prieteniei greco-române ; conducerea Asociației părinților studenților greci din România ; **Arthur Schneier**, președintele Fundației „Apelul la conștiință" din New York, **Elie Koupali**, președintele Raching-Club Beirut — Liban ; **Nicola Teti**, editor — Italia ; **Tsuneo Ikeda**, președintele Editurii japoneze „Kobunsha", **Baldev Raji**, editor-șef la „International Reporter" — New Delhi ; **Necip Alpan**, scriitor din Turcia.

Au mai adresat telegrame de felicitare președintelui Nicolae Ceaușescu reprezentanți ai unor firme din mai multe țări : **Marcel Zueblin**, director general al Concernului Sulzer Winterthur-Elveția, **Cristopher Thompson**, președinte al „Northern engineering industries international Ltd." din Marea Britanie, **A. G. Braspenning** și **H. M. Poelmna**, președinți ai firmei „Orces-International" — Olanda, **D. J. Pepper**, vicepreședinte al Companiei „Rolls-Royce Ltd", **Allen Greenwood**, vicepreședintele Companiei „British Aerospace", **Said Abdul Rahman Suoud Daud Ismail**, directorul Companiei „Al Suoud Trading and Contracting" — Kuweit, **Oost Willem** și **Sanders Frans**, directori ai firmei „Jomo B. V. Enschede" — Olanda, **Feig Carol**, director general al firmei „Pan Rom" — Israel, conducerea firmei „Oxyde B. V." — Amsterdam, conducerea firmei „Boll and Scharp Castle Furnitur B. V." — Olanda.

Lucrările sesiunii Comisiei interguvernamentale româno-coreene

La București au început, joi, lucrările celei de-a IX-a sesiuni a Comisiei interguvernamentale consultative în problemele relațiilor economice și tehnico-științifice dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Democrată Coreeană.

În spiritul înțelegerilor și hotărîrilor convenite în timpul convorbirilor dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și Kim Ir Sen, comisia a dezbătut, în prima sa ședință, posibilitățile dezvoltării și diversificării colaborării și cooperării economice și tehnico-științifice în domenii de interes comun, precum și aspecte privind lărgirea schimburilor comerciale româno-coreene.

Delegațiile la lucrările sesiunii sînt conduse de tovarășii Paul Niculescu, viceprim-ministru al guvernului, președintele părții române în comisie, și Kon Gin The, vicepremier al Consiliului Administrativ al R.P.D. Coreene, președintele părții coreene în comisie.

(Agerpres)

DIN PARTEA CONSILIULUI DE STAT
COMUNICAT
În legătură cu folosirea autoturismelor în zilele de 27 aprilie 1980, 1–4 mai 1980

1. — În ziua de duminică, 27 aprilie 1980, autoturismele proprietate de stat sau obștească pot circula, cu respectarea dispozițiilor legale pentru zilele lucrătoare, iar autoturismele proprietate personală pot circula indiferent de numărul de înmatriculare, cu soț sau fără soț, al autoturismului.

2. — În zilele de 1—4 mai 1980, autoturismele proprietate personală pot circula indiferent de numărul de înmatriculare, cu soț sau fără soț, al autoturismului.

Cronica zilei

În cadrul programului de schimburi culturale dintre România și Italia, joi a avut loc la Muzeul de artă al Republicii Socialiste România vernisajul expoziției pictorului italian Domenico Purificato.

Născut în localitatea Fondi, în anul 1915, D. Purificato s-a afirmat, încă de la debutul său, în anul 1936, ca o prezență activă în viața artistică a Italiei, fiind apreciat ca unul dintre cei mai de seamă reprezentanți ai picturii italiene contemporane.

La vernisaj au rostit alocuțiuni Alexandru Cebuc, directorul Muzeului de artă al Republicii Socialiste România, și Vito Grasso, atașat cultural al Ambasadei Italiei la București.

La festivitate au participat Ladislau Hegedus, secretar de stat la Consiliul Culturii și Educației Socialiste, Viorel Mărginean, vicepreședinte al Uniunii artiștilor plastici, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, artiști plastici, alți oameni de artă și cultură, un numeros public.

Au luat parte Ernesto Mario Bolasco, ambasadorul Italiei la București, și membri ai ambasadei. Au fost prezenți șefi de misiuni diplomatice acreditați în țara noastră, membri ai corpului diplomatic.

★

Joi, la Iași s-au încheiat lucrările simpozionului cu tema „Particularități ale utilizării analizei valorii în proiectarea și execuția construcțiilor", manifestare la care au participat ingineri constructori, proiectanți, arhitecți, economiști din întreaga țară, specialiști de la institute de cercetări și proiectări pentru construcții industriale și civile, cadre din învățămîntul tehnic superior și de la Academia „Ștefan Gheorghiu".

(Agerpres)

tv

PROGRAMUL 1

15,00 Box : Semifinalele turneului internațional „Centura de aur". Transmisiune directă de la patinoarul „23 August"
16,00 Telex
16,05 Teleșcoală. În direct de la... Politehnică. (Curs de pregătire pentru admiterea în învățămîntul superior). Fizică : Termodinamică. Prezintă șef de lucrări Mircea Stan
16,30 Emisiune în limba germană.
18,25 Rezultatele tragerii Loto
18,35 La volan — emisiune pentru conducătorii auto
18,50 1001 de seri
19,00 Telejurnal ● 1 Mai — Zilei muncii — faptele de muncă ale țării
19,25 1 Mai 1980. Partidul Comunist Român — promotor consecvent al solidarității tuturor forțelor antiimperialiste, militante pentru progres social, pentru o viață demnă, de sine stătătoare a popoarelor din întreaga lume
19,45 Cu răspundere, cu toate forțele la cea mai grabnică dintre lucrările acestei primăveri : semănatul
20,00 Reflector
20,20 Film artistic : „Medic de periferie" — premieră pe țară. Producție a studiourilor americane. Cu : Pat Hingle, Lynn Carlin, Pepe Serna. Regia : Gerald Friedman
21,35 Telejurnal

PROGRAMUL 2

15,00 Box — Semifinalele turneului internațional „Centura de aur".
17,30 O viață pentru o idee : acad. Emil Racoviță — naturalist român de reputație internațională, întemeietorul biospeologiei
18,00 Ansambluri folclorice
18,30 Blocnotes — informații utilitare
18,50 1001 de seri
19,00 Telejurnal ● 1 Mai — Ziles muncii — faptele de muncă ale țării
19,30 Concertul orchestrei Filarmonicii „George Enescu".

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 26, 27 și 28 aprilie. În țară : Vremea va fi schimbătoare cu cerul temporar noros. Vor cădea ploi locale ce vor avea și caracter de aversă mai frecvente în vestul și nordul țării. Vîntul moderat va prezenta intensificări locale. Temperatura în creștere. Minimele vor fi cuprinse între minus 1 și 9 grade, maximele între 10 și 20 de grade, mai ridicate în sudul țării în a doua parte a intervalului. În primele nopți, în regiunile subcarpatice, izolat se va produce brumă. **În București :** Vreme schimbătoare cu cerul variabil, favorabil aversei de ploaie îndeosebi după-amiaza. Vînt moderat. Minimele vor oscila între 3 și 7 grade, iar maximele între 16 și 20 de grade. **(Corneliu Pop,** meteorolog de serviciu).

PORTUGALIA: „ZIUA LIBERTĂȚII"

Excelenței Sale
Domnului ANTONIO RAMALHO EANES
Președintele Republicii Portugheze

LISABONA

Doresc să vă adresez dumneavoastră calde felicitări cu ocazia aniversării la 25 aprilie a „Zilei Libertății", iar poporului portughez prieten urări de noi succese pe calea dezvoltării economice și sociale.

Îmi exprim convingerea că relațiile de conlucrare prietenească dintre cele două țări vor cunoaște o dezvoltare tot mai puternică, în interesul ambelor popoare, al cauzei păcii și securității în Europa și în întreaga lume.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Republicii Socialiste România

Astăzi, poporul portughez sărbătorește „Ziua Libertății", evocare a memorabilului eveniment petrecut în urmă cu șase ani, cînd, printr-o amplă mișcare insurecțională, a fost răsturnată dictatura fascistă, una dintre cele mai vechi din Europa.

În cei șase ani care au trecut de atunci, Portugalia a parcurs un drum de profunde schimbări pe plan politic, economic și social, proces nelipsit de elemente și evoluții contradictorii, dat fiind că transformările înnoitoare s-au desfășurat în permanentă confruntare cu opoziția forțelor conservatoare, a unor cercuri dornice să-și mențină sau să-și restabilească vechile poziții. Aniversarea din acest an a „Zilei Libertății" are loc în condițiile unor puternice manifestări ale voinței populare de a se asigura apărarea cuceririlor revoluționare, continuarea procesului de înnoiri democratice.

Paralel cu reevaluările de ordin intern, Portugalia a promovat, în acești ani, o politică de extindere și diversificare a relațiilor sale cu toate țările, indiferent de orînduirea politico-socială. În acest cadru, colaborarea româno-portugheză a înregistrat, spre satisfacția reciprocă, un curs ascendent și o dezvoltare multilaterală. În temeiul unor străvechi legături de prietenie ce-și trag seva din obîrșia latină comună, din afinitățile de limbă și cultură, opinia publică din țara noastră a salutat cu satisfacție răsturnarea dictaturii salazariste, România numărîndu-se printre primele state care au recunoscut noul regim democratic din Portugalia. În perioada care a trecut de atunci, relațiile reciproce au înregistrat o puternică amplificare și diversificare, s-au multiplicat contactele, schimburile și relațiile de cooperare în diverse domenii.

Acest curs a fost puternic stimulat de dialogul la nivel înalt, la București și Lisabona, de încheierea Tratatului de prietenie și colaborare româno-portughez, care a creat un cadru deosebit de favorabil extinderii și adîncirii conlucrării pe plan politic, economic, tehnico-științific, cultural și în alte domenii.

O contribuție de cea mai mare importanță la ridicarea pe un plan superior a relațiilor reciproce au avut convorbirile desfășurate anul trecut la București între președinții Nicolae Ceaușescu și Antonio Ramalho Eanes, care au deschis schimburilor și colaborării româno-portugheze noi și promițătoare perspective.

Profund interesate în înfăptuirea securității și cooperării în Europa, România și Portugalia au conlucrat în cadrul Conferinței general-europene, manifestîndu-și în continuare hotărîrea de a contribui la transpunerea în viață a prevederilor Actului final de la Helsinki, la pregătirea corespunzătoare a reuniunii de la Madrid din acest an.

Sărbătorirea „Zilei Libertății" constituie pentru poporul român prilejul de a-și reafirma sentimentele de sinceră prietenie față de poporul portughez, căruia îi urează noi succese în dezvoltarea democratică, prosperitate și pace.

35 de ani de la eliberarea Italiei de sub fascism

Poporul italian aniversează astăzi unul dintre cele mai importante momente din istoria sa : împlinirea a 35 de ani de la eliberarea țării de sub fascism. În urmă cu trei decenii și jumătate, la 25 aprilie 1945, se încheia victorioasă lupta de rezistență a forțelor democratice și a poporului italian, care a însemnat nu numai lichidarea dictaturii mussoliniene și a ocupației hitleriste, ci și deschiderea căii spre o evoluție democratică și progresistă a țării.

Avînd în fruntea tuturor forțelor patriotice Partidul Comunist Italian și favorizată de succesele obținute pe toate fronturile de coaliția statelor antifasciste, mișcarea de rezistență din Italia a cunoscut o intensificare continuă. Încă la 9 septembrie 1943, ziua încheierii armistițiului dintre Italia și puterile aliate, Partidul Comunist Italian, care s-a aflat de la început în avangarda luptei pentru răsturnarea regimului fascist și eliberarea țării, a lansat chemarea „La arme". În aceeași zi, Comitetul de opoziție, care inițiase și organizase o serie de manifestări și acțiuni populare în localitățile din nordul țării, se transforma în Comitetul de eliberare națională, în componența căruia au intrat reprezentanții unui larg evantai de forțe politice. O nouă fază a luptei s-a deschis odată cu inițiativa comuniștilor de organizare a brigăzilor de partizani „Garibaldi", în fruntea cărora s-a aflat tovarășul Luigi Longo, președintele P.C.I. În aprilie 1945, conducerea P.C.I. a chemat toate forțele angajate în luptă să extindă acțiunea insurecțională, să lanseze ofensiva finală pentru eliberarea țării. Nepieritoare rămîn faptele de eroism ale luptătorilor din rezistență, muncitori, țărani, intelectuali, oameni aparținînd celor mai diferite categorii și forțe sociale, tocmai prin colaborarea largă a acestora asigurîndu-se succesul insurecției. Iată de ce evocarea evenimentelor de acum 35 de ani reprezintă atît pentru P.C.I., pentru celelalte forțe progresiste și democratice ale poporului italian, ca și pe un plan mai larg, prilejul de a evidenția însemnătatea primordială pe care o prezintă întărirea și consolidarea unității tuturor forțelor sociale înaintate în lupta pentru împlinirea marilor țeluri ale poporului italian, ale popoarelor de pretutindeni — pacea, securitatea, destinderea, progresul.

Aniversarea de astăzi constituie, pentru poporul român, pentru întreaga noastră opinie publică, prilejul de a evidenția dezvoltarea continuă a prieteniei și colaborării româno-italiene, puternic stimulate de afinitățile de origine, limbă și cultură. Un rol determinant în această evoluție, în dezvoltarea legăturilor dintre România și Italia l-au avut contactele la nivelul cel mai înalt. Declarația solemnă semnată în 1973, celelalte documente și înțelegeri care au contribuit la impulsionarea puternică a conlucrării, atît pe plan bilateral, în domeniul economiei, culturii, tehnicii și științei, cît și în sfera vieții internaționale.

În același timp, comuniștii, întregul nostru popor își exprimă, în această zi aniversară, via satisfacție față de evoluția raporturilor de prietenie, solidaritate și colaborare dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Italian, bazate pe stimă, încredere și înțelegere reciprocă, pe atașamentul comun față de principiile egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, dreptului fiecărui partid de a-și elabora linia politică, strategia și tactica revoluționară — singurele în măsură să asigure o conlucrare rodnică, o unitate superioară între toate detașamentele mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Adresînd calde felicitări poporului italian prieten, cu ocazia aniversării eliberării de sub fascism, poporul nostru își exprimă încrederea că dezvoltarea continuă a prieteniei româno-italiene, corespunzînd întru totul intereselor reciproce, servește, în același timp, cauzei păcii, securității și înțelegerii în Europa și în lume.

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

Cînd va putea schiul nostru să devină competitiv ?

Sezonul competițional de schi 1979—1980 a fost bogat în concursuri interne și chiar internaționale. Din păcate, după mulți ani, schiorii români nu au mai fost prezenți de astă-dată la startul întrecerilor olimpice (de la Lake Placid). Mai mult decît atît, cea de-a XII-a ediție a Campionatelor balcanice de schi, organizată pe pîrtiile din Poiana Brașov, a pus din nou în evidență distanța care îi separă pe sportivii noștri, în special la probele alpine, de schiorii din țările vecine, pe care nu mai mult decît în urmă cu un deceniu îi dominam net. **Cum se explică rămînerea în urmă a schiului românesc ? Ce trebuie întreprins pentru ridicarea sa la noi cote valorice, pentru a-l reintegra în circuitul internațional?** Iată întrebările pe care ziarul nostru le-a adresat mai multor specialiști și factori de răspundere.

MARIN NICULESCU, fost schior de performanță, fost antrenor de schi la „Carpați" Sinaia : „Ceea ce s-a întîmplat pe Valea Prahovei și cu precădere la Sinaia și Bușteni este cred elocvent pentru regresul din ultimii ani al schiului nostru. Secțiile de schi de aici au fost desființate sub pretextul că... la Sinaia nu sînt condiții pentru practicarea schiului de performanță. Drept urmare, o mare parte din cadrele de specialitate s-au îndreptat spre bob și sanie. Practic, în ultimii ani am asistat la următorul fenomen: în timp ce schiul practicat de amatori a cunoscut o tot mai largă răspîndire, progresînd și sub aspect calitativ, cel de performanță a făcut pași înapoi. Așa s-a ajuns la rămînerea în urmă față de schiul internațional. Remediul principal, după părerea mea, se află în muncă, în foarte multă muncă. Din 12 luni cel puțin 7—8 luni trebuie să se lucreze pe zăpadă pentru a putea recupera handicapul pierdut".

FRANCISC BONIȘ, profesor de educație fizică, antrenor de schi la Clubul sportiv școlar Miercurea Ciuc : „Accentul aproape exclusiv pus în urmă cu mai mulți ani pe biatlon — apreciat ca singurul care poate să dea rezultate la întrecerile olimpice — a dus la neglijarea schiului alpin. Schiorii noștri n-au mai participat la concursurile internaționale de primă mînă; în același timp, nu au mai folosit ca înainte posibilitățile de a continua antrenamentele și în lunile de vară la Bîlea sau în Valea Albă. Cînd urcam astăzi în telecabină spre cota 2 000 un turist observa cu amărăciune : schiorii fac concursuri în condiții ușoare pe Valea Dorului, iar amatorii coboară pe dificila față a Carpului. Este și aceasta o dovadă a dezinteresului existent. Pentru Olimpiada de la Sarajevo mai avem doar doi ani pe care trebuie să-i folosim la maximum".

KURT GOHN, antrenor al lotului național de schi alpin: „Dacă la nivel de copii și chiar și de juniori schiul a înregistrat un progres, la seniori, în schimb, se constată un regres atît numeric, cît și valoric. Pentru a produce un reviriment este necesar în primul rînd să îmbunătățim sistemul de desfășurare a concursurilor noastre la toate nivelurile, să organizăm grupe valorice la toate categoriile de vîrstă, după punctajul acumulat. Mi se pare, de asemenea, indispensabilă integrarea atît a juniorilor, cît și a seniorilor în competițiile internaționale pentru obținerea punctelor F.I.S. Pentru atingerea acestor obiective este absolut necesar ca schiul alpin să aibă o bază proprie de pregătire — pîrtii și mijloace mecanice care să le folosească cu prioritate. Aceste cerințe pot fi satisfăcute, cu minimum de efort și bunăvoință, mai ales dacă avem în vedere faptul că ministrul sportului este și ministrul turismului".

RADU SCÎRNECI, fost concurent

Sezonul „alb" s-a încheiat, ecourile lui nefavorabile continuă

olimpic la schi, antrenor la „Steagul roșu" Brașov : „Antrenorii nu sînt la curent cu bibliografia modernă și nu folosesc mijloace indispensabile acestui sport, cum sînt filme, kinograme etc., prin care pot fi cunoscute și puse în practică mijloacele tehnice noi ce îmbogățesc performanțele. Activitatea colegiilor de antrenori, acest laborator de idei și de fructificare a experienței pozitive, a devenit în ultimii ani ca și inexistentă. În altă ordine de idei, industria noastră a făcut pași importanți înainte creînd o producție națională de schiuri la Reghin. Din păcate, însă, primele rezultate nu și-au găsit confirmarea și în fabricația de serie".

ION DUDU, profesor la Liceul din Predeal, antrenor al lotului național de juniori la fond: „Actualele loturi de fondiști juniori au obținut la recentele campionate balcanice o serie de rezultate notabile. Nu trebuie pierdută, însă, din vedere importanța pe care o are diversificarea secțiilor de practicare a acestui sport, care în foarte multe țări a devenit la modă, cît și îndrumarea mai directă și mai atentă din partea federației. Se cuvine încurajat și sprijinit mai mult centrul de la Fundata, de unde provin majoritatea fondiștilor noștri".

CONSTANTIN DIACONESCU, conferențiar universitar, șeful catedrei de educație fizică la Universitatea din Brașov: „La explicațiile de pînă acum aș adăuga și altele: dezmembrarea fostei federații de schi și căutările permanente pe plan organizatoric la nivelul acesteia, anonimatul deplin în care se desfășoară concursurile de schi, desființarea sistemului de antrenament centralizat în masivul Postăvarul, unde funcționează majoritatea secțiilor de performanță, pierderea și a acelei brume de experiență competițională la nivel internațional, agonisită cu prețul unor mari eforturi. După opinia mea, remediul se află în încurajarea și stimularea tinerelor talente — schiori și antrenori. Și o propunere mai veche: federația de schi să-și mute centrul său de activitate la locul principal de producție, adică pe pîrtiile de schi".

Ce părere are Federația de schi-biatlon despre chestiunile ridicate de participanții la anchetă? Iată opinia secretarului responsabil al federației, *MIHAI DRAGOMIRESCU :* „Federația noastră a greșit ocupîndu-se ani de zile exclusiv de biatlon, de un număr chiar restrîns de sportivi, cu toate că timpul și îndeosebi rezultatele obținute din 1975 încoace ne-au dovedit că respectivul lot n-avea nici perspectivă și nici valoare olimpică. Nu am procedat, cred, bine nici atunci cînd ne-am bazat aproape în totalitate pe schiul din județul Brașov și am neglijat celelalte zone montane. În sfîrșit, federația nu s-a ocupat în mod corespunzător de organizarea activității colegiilor de antrenori, nu a controlat în permanență activitatea secțiilor de schi, care, de ce să n-o recunoaștem, se desfășoară în neconcordanță cu sarcinile de pregătire pentru obținerea unor rezultate de înaltă valoare. Acestea sînt lucruri care au ținut și țin de noi și pentru îndreptarea cărora am luat deja măsuri. În vederea viitoarelor jocuri olimpice am alcătuit loturi de perspectivă pentru toate cele patru probe: biatlon, schi fond, schi alpin și sărituri, care urmează să fie încadrate în cicluri continui de pregătire, fără a mai crea ca pînă acum goluri. Vom extinde activitatea, ca și selecția în toate zonele care au condiții pentru desfășurarea schiului și, în același timp, vom promova cu curaj antrenori tineri din rîndul foștilor competitori și al tinerilor absolvenți. Apreciem, în același timp, că este necesar — și acest lucru nu depinde de federație — să se facă mai mult pentru dotarea la nivel corespunzător a schiului cu baze proprii de pregătire (pîrtii, poligoane de tir, piste de schi-role, trambuline; mașini de bătut zăpadă, instalații de cronometraj, mijloace mecanice), precum și cu materiale de calitate, îndeosebi pentru copii și juniori".

Analizînd, în urmă cu puțin timp, participarea nesatisfăcătoare a sportivilor noștri la Jocurile Olimpice de iarnă de la Lake Placid, *BIROUL EXECUTIV AL C.N.E.F.S.* a stabilit ca în vederea J.O. din 1984 să se ia încă de pe acum o serie de măsuri cum ar fi : revederea loturilor naționale și constituirea unor loturi lărgite de sportivi tineri, de perspectivă, revederea colectivelor de antrenori și scoaterea celor incompetenți și lipsiți de răspundere, asigurarea unor condiții materiale mai bune, creșterea substanțială a volumului de pregătire specifică pe zăpadă, asigurarea continuității în pregătire de-a lungul întregului an și a unui calendar competițional corespunzător etc.

Desigur, aceste măsuri, ca și altele cu caracter organizatoric care se au în vedere, sînt binevenite. După părerea noastră, ele se cer însă coroborate cu nu puține din sugestiile făcute de participanții la această anchetă, precum și de conducerea Federației de schi-biatlon. Cheia succesului, a reintegrării schiului românesc în circuitul internațional se află, fără îndoială, în munca și în eforturile sporite ale sportivilor și antrenorilor, dar și în transpunerea în viață a tuturor acestor măsuri, care nu este posibilă decît prin acțiunea convergentă a C.N.E.F.S., a consiliilor județene, a cluburilor și secțiilor și prin întărirea sprijinului care trebuie să vină din partea organelor locale.

B. RADU

BOX
„CENTURA DE AUR"

Joi, pe ringul montat în incinta patinoarului artificial „23 August" din Capitală, s-au desfășurat întîlnirile semifinale ale competiției internaționale de box „Centura de aur" la sfîrșitul cărora au fost desemnați cei 22 de finaliști ai celor 11 categorii.

La cat. cocoș pugilistul timișorean D. Voinescu, datorită unei ambiții exemplare, a obținut verdictul la puncte cu 4—1 în fața lui S. Fernandez (Cuba).

Alte rezultate : **cat. semimuscă :** D. Șchiopu (R) b.p. V. Bacs (R) ; Dji Iun Ciol (R.P.D. Coreeană) b.p. P. Nieves (Venezuela) ; **cocoș :** A. Benmaghenia (Franța) b.p. Kua Sin Djun (R.P.D. Coreeană) ; **semiușoară :** C. Ossai (Nigeria) cîștigă prin neprezentarea lui Fl. Stan (R) oprit de medic ; Fl. Livadaru (R) b.p. pe G. Takacs (Ungaria) ; **semimijlocie :** I. Budușan (R) b.p. I. Costin (R) ; M. Ciubotaru (R) b.p. R. Amoruyi (Nigeria) ; **mijlocie :** V. Silaghi (R) b.p. Djan Bong Mun (R.P.D. Coreeană) ; J. Martens (Nigeria) b.p. Z. Nenadoic (Iugoslavia).

Aseară, în gala a doua a semifinalelor în centrul atenției miilor de spectatori s-au situat în special meciurile categoriei „muscă". Într-o partidă așteptată cu un legitim interes, reprezentantul nostru Radu Daniel a primit replica cubanezului O. Santiesteban. La capătul unei dispute de bună valoare tehnică, cubanezul, mai precis în lovituri, a obținut decizia la puncte cu 3—2. La aceeași categorie Io Riong Sik (R.P.D. Coreeană) l-a întrecut la puncte pe C. Tițoiu (R). Remarcabilă victoria repurtată la cat. pană de tînărul nostru Titi Cercel, învingător la puncte în fața lui Djong Djo Ung (R.P.D. Coreeană). O partidă atractivă purtată într-un ritm rapid au oferit „ușorii" C. Hajnal (R) și Simion Cuțov (R). Lovind mai clar în ultima repriză, Simion Cuțov a fost declarat învingător cu o decizie în unanimitate (5—0).

cinema

● **Proba de microfon:** SCALA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, FAVORIT — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● **Aventură în Arabia:** SALA PALATULUI — 17,15; 20, LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, BUCUREȘTI — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● **Blestemul pămîntului, blestemul iubirii:** PATRIA — 9; 13,15; 18, GLORIA — 9; 13,15; 17,30.
● **Caietul albastru:** STUDIO — 10; 12,30; 15; 17,30; 20.
● **Un frate formidabil:** VICTORIA — 10; 12; 14; 16; 18; 20.
● **Mitul Fedorei:** FESTIVAL — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● **Comunistul:** CENTRAL — 9,30; 11,30; 13,30; 15,30; 17,30; 19,30.
● **Fablio magicianul** — 9; 10,45; 12,30; 14,15; 16, **Familia Ulianov** — 18; 20: DOINA.
● **Castele de gheață:** CAPITOL — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20, GRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● **Ultima noapte de dragoste:** EXCELSIOR — 9; 11,30; 14; 16,45; 19,30, AURORA — 9; 11,30; 14; 16,45; 19,30, MODERN — 9; 11,30; 14; 16,45; 19,30.
● **Mesaj din spațiu:** FEROVIAR — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, FLAMURA — 9; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20.
● **Întoarcerea lui Vodă Lăpușneanu:** TIMPURI NOI — 15; 18; LIRA — 15,30; 19, BUZEȘTI — 9,30; 12; 15,30; 19.
● **Mizerabilii:** DRUMUL SĂRII — 15,30; 17,45; 20, COTROCENI — 15; 17,30; 20.
● **Duios Anastasia trecea:** DACIA 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20, MIORIȚA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20.
● **Singur printre prieteni:** BUCEGI — 15,30; 17,30; 19,30.
● **Zizania:** GIULEȘTI — 9; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20, VOLGA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, ARTA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20.
● **Nu vreau să aud nimic:** FERENTARI — 15,30; 17,30; 19,30.
● **Siberiada:** VIITORUL — 15; 18,45.
● **Bizonul alb:** FLOREASCA — 9; 11; 13; 15,30; 17.45; 20, CULTURAL — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● **Între oglinzi paralele:** POPULAR — 15,30; 17,30; 19,30.
● **Naufragiul:** TOMIS — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20.
● **Grădina de trandafiri:** COSMOS — 15,30; 17,30; 19,30.
● **Safari Express:** PACEA — 14; 16; 18; 20.
● **Sezonul de catifea:** MUNCA — 16; 18; 20.
● **I se spunea „Buldozerul":** FLACĂRA — 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.
● **Prima mea vară:** PROGRESUL — 16; 18; 20.

teatre

● **Teatrul Național** (sala mică) : **Viața unei femei** — 19,30; (sala Atelier): **Așteptîndu-l pe Godot** — 19; (clubul I.C.T.B.): **Căsătoria** —15; (la Teatrul Giulești): **Un fluture pe lampă** — 16,30; 20.
● **Filarmonica „George Enescu"** (Ateneul Român): **Concert simfonic. Dirijor: Mihai Brediceanu. Solist: Ifrah Neaman (Anglia)** — 19,30; (sala mică): **Recital: Andrei Roșianu — vioară, Marin Cazacu — violoncel** — 18.
● **Teatrul de operetă: Țara surîsului** — 19,30.
● **Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra"** (sala Schitu Măgureanu): **Gin-Rummy** — 19,30; (sala Grădina Icoanei): **Infidelitate conjugală** — 19,30.
● **Teatrul Mic: Nu sînt Turnul Eiffel** — 19,30.
● **Teatrul de comedie: N-am timp** — 19,30.
● **Teatrul „Nottara"** (sala Magheru): **Jocul vieții și al morții** — 19,30; (sala Studio): **Scoica de lemn** — 19.
● **Teatrul Giulești** (sala Majestic): **Serenadă tîrzie** — 19,30.
● **Teatrul satiric-muzical „C. Tănase"** (sala Savoy): **De la Cărăbuș la Savoy** — 19,30; (sala Victoria): **Idolul femeilor** — 19,30.
● **Teatrul „Ion Vasilescu": Bunica se mărită** — 19,30.
● **Ansamblul artistic „Rapsodia română"** (clubul I.C.T.B.) : **Pe un picior de plai** — 19.
● **Teatrul „Ion Creangă": Vremea dragostei** — 19,30.
● **Teatrul „Țăndărică": Frații Cris** — 17; (la Tehnic-club): **Tigrișorul Petre** — 10.
● **Circul București: Spectacolul Circului Mare din Moscova** — 19,30.
● **Studioul de teatru al I.A.T.C.: D-ale carnavalului** — 19,30.

DE PRETUTINDENI

● **DINAMICĂ DEMOGRAFICĂ.** Patru cincimi din omenire este alcătuită din popoare care reprezintă cifric peste 10 milioane oameni. Există în prezent 65 de asemenea popoare, față de numai 44, cu 15 ani în urmă. Pe de altă parte, 269 de popoare, numărînd fiecare peste 1 milion de oameni, alcătuiesc 96,3 la sută din omenire. Alte 294 de popoare numără între 100 000 și 1 milion de oameni, ponderea lor în populația lumii fiind de 2,9 la sută. În ultimii 15 ani, populația lumii a crescut cu peste 1 miliard de oameni. În acest interval mai mult de 100 de popoare din categoria celor cu o populație de peste 1 milion și care trăiesc îndeosebi în țările în curs de dezvoltare, și-au sporit rîndurile de peste 1,5 ori, iar alte 60 de popoare din aceeași categorie au crescut din punct de vedere numeric cu peste o treime.

● **PROIECTUL UNUI AL DOILEA CANAL PANAMA,** despre care se vorbește tot mai mult în ultima vreme, este considerat de specialiști ca unul dintre cele mai importante obiective ale acestui secol. Viitoarea cale de apă ar urma să aibă o lungime de 98 km, o lărgime de 200 m și o adîncime de peste 300 m. Ea va putea primi superpetroliere de 500 000 tone. Costul lucrării este estimat la peste 20 miliarde dolari, iar construcția va dura aproximativ 10 ani. Acest proiect a fost propus de Japonia, care ar dori să utilizeze noua cale maritimă pentru importul de petrol mexican și venezuelean.

● **CENTRALĂ SOLARĂ CU FUNCȚII MULTIPLE.** De curînd, în localitatea Vignola, din Corsica, au început lucrările de construire a unei centrale solare cu o putere de 100 kilowați. Aceasta reprezintă prima etapă a unui centru de experimentare a energiei solare. Se urmărește edificarea unui ansamblu solar cu multiple aspecte : orientarea clădirilor spre soare, pentru a beneficia maximum de căldura razelor „astrului zilei" ; reciclarea apelor menajere și a deșeurilor solide cu ajutorul energiei solare ; producția de biogaz pe aceeași bază ș.a. Toate aceste elemente funcționale vor fi corelate cu organizarea socială a unei vieți comunitare, inclusiv introducerea unor metode noi de cultură, experimentarea de specii de plante cu potențial bioenergetic ridicat ș.a.

● **OLMECII ȘI MAGNETISMUL.** În piața din centrul orașului guatemalez Democracia se află o duzină de statui antice, găsite cu prilejul unor săpături în așezări ale vechilor olmeci. Recent s-a descoperit că aceste statui, denumite „copiii dolofani" pentru fețele lor pline și corpurile aproape rotunjite, dispun de proprietăți magnetice. Vîrsta statuilor este de peste 4 000 ani, ceea ce înseamnă, potrivit revistei „Time", că olmecii cunoșteau magnetul cu circa 2 000 de ani înaintea descoperirii de către chinezi a busolei. Cunoștințele dobîndite le-au permis meșterilor să selecționeze dintre rocile naturale pe cele prezentînd proprietăți magnetice.

● **UN NOU PREMIU OSCAR.** De data aceasta nu este vorba de cunoscutele premii „Oscar" care se acordă pentru cele mai reușite producții cinematografice și cei mai buni interpreți, ci de un nou premiu instaurat de guvernul austriac, care va fi oferit celei mai bune realizări artistice din domeniul plasticii. Premiul va purta numele lui Oskar Kokoschka, celebru pictor de origine austriacă, și va fi conferit din doi în doi ani.

● **MUZEUL PRESEI.** Peste o sută de mii de ziare din lumea întreagă sînt colecționate în Muzeul internațional al presei din orașul Aachen (R.F.G.). Aici poate fi văzut „cel mai mic cotidian" apărut, la New York, în 1859 — gazeta „Constelation" (de numai 12 cmp), precum și cel mai voluminos ziar, un exemplar din „New York Times", însumînd aproape 400 de pagini și cîntărind ceva mai puțin de patru kilograme.

● **„REANIMAREA" UNUI LAC".** În R.F. Germania a fost concepută și inițiată o operațiune de salvare a unui... lac, cea mai mare acțiune de acest gen din întreaga lume. Lacul Tegel, considerat ca fiind „mort" din punct de vedere biologic, va fi aerisit în straturile sale adînci cu ajutorul unor enorme suflante. Introducînd în ape o doză constantă de oxigen, suflantele vor face ca lacul, practic, să renască, să devină iarăși prielnic pentru dezvoltarea vieții, a unei faune și flore variate.

● **COLORANȚI DIN MICĂ.** Așa cum se știe, din cauza umidității atmosferice, vopseaua aplicată pe uși, cercevele, în general pe lemnăria caselor se decolorează și se coșcovește repede. Pe bază de mică, cercetătorii din Leningrad au reușit să obțină un colorant rezistent, deoarece bucățelele de mică formează un fel de peliculă de protecție care izolează împotriva intemperiilor. Pentru producerea colorantului se folosesc reziduuri de mică. O altă calitate a acestui tip de colorant este aceea că nu arde. De aceea, colorantul a fost folosit pentru acoperirea unor monumente arhitectonice din lemn din Leningrad și Petrozavodsk.

„Președintele Nicolae Ceaușescu – promotor activ al unei politici de destindere, de independență și pace"

UN ARTICOL ÎN REVISTA BELGIANĂ „INTERMEDIAIRE"

BRUXELLES 24 (Agerpres). — Revista belgiană de mare tiraj „Intermediaire" publică, în ultimul său număr, sub titlul **„Nicolae Ceaușescu : Pentru o politică de destindere, de independență și pace"**, un amplu articol despre aprecierile șefului statului român cu privire la situația internațională actuală, precum și în legătură cu poziția României față de principalele probleme internaționale. Se subliniază faptul că **„Partidul Comunist Român, Republica Socialistă România desfășoară o intensă activitate internațională și aduc o contribuție activă la afirmarea în lume a unei politici noi, de egalitate și de respect între toate națiunile"**. În acest context se relevă că **„România consideră că trebuie făcut totul pentru a opri accentuarea cursului încordării internaționale"**, evidențiindu-se faptul că „forțele progresiste, antiimperialiste, masele largi populare, popoarele, acționînd într-o strînsă colaborare, sînt în stare să oprească agravarea situației internaționale, să asigure reluarea și dezvoltarea politicii de destindere, de colaborare și pace".

Un loc important îl ocupă redarea pasajelor cu privire la poziția României față de problemele dezarmării, instaurării noii ordini economice internaționale, la rolul țărilor mici și mijlocii în consolidarea procesului destinderii.

PHENIAN

Întîlnire între delegațiile Partidului Muncii din Coreea și Partidului Comunist Italian

PHENIAN 24 (Agerpres). — La Phenian a avut loc o întîlnire între delegația Partidului Muncii din Coreea, condusă de Kim Ir Sen, secretar general al C.C. al P.M.C., și delegația P.C. Italian, condusă de Enrico Berlinguer, secretar general al P.C.I., care se află în vizită în R.P.D. Coreeană. După cum transmite agenția coreeană A.C.T.C., cu acest prilej a avut loc o convorbire tovărășească, prietenească.

La încheierea convorbirilor, președintele Kim Ir Sen a oferit un banchet în onoarea oaspeților italieni.

În toastul rostit cu acest prilej, Kim Ir Sen a subliniat că vizita delegației P.C.I. „va marca, fără îndoială, un nou pas în istoria dezvoltării relațiilor de prietenie dintre cele două partide", care „nutresc idei și idealuri comune și mențin în mod ferm independența lor. Acest fapt ne permite să ne înțelegem bine, să ne sprijinim activ și să cooperăm eficace pentru cauza comună a socialismului".

La rîndul său, Enrico Berlinguer a apreciat drept „excelente relațiile dintre cele două partide, subliniind că aceste relații se bazează pe principiile autonomiei și respectului reciproc al independenței".

Comunicat bulgaro-sirian

DAMASC 24 (Agerpres). — În comunicatul comun privind vizita efectuată în Siria de Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Stat al R. P. Bulgaria, părțile constată dezvoltarea favorabilă a relațiilor bulgaro—siriene și subliniază necesitatea extinderii lor pe mai departe. În timpul vizitei au fost semnate un protocol cu privire la dezvoltarea colaborării economice și tehnico-științifice și alte documente privind conlucrarea bilaterală. S-a procedat, de asemenea, la un schimb de opinii în probleme ale vieții internaționale.

Puternice acțiuni revendicative ale minerilor sud-coreeni

SEUL 24 (Agerpres). — După cum transmit agențiile Reuter și U.P.I., aproximativ 4 000 de mineri sud-coreeni, de la o mină de cărbune din Sabuk, participă — împreună cu membrii familiilor lor — la o puternică acțiune revendicativă pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă, pentru drepturi sindicale. Ampla acțiune a început în urmă cu cinci zile, în pofida restricțiilor impuse de prevederile Legii marțiale, care nu îngăduie nici un fel de adunare.

Agențiile citate subliniază că în orașul Sabuk au fost deplasate importante forțe polițienești, care au intervenit cu brutalitate, încercînd să-i împrăștie pe mineri. În cursul ciocnirilor o persoană a fost ucisă și peste o sută au fost rănite. În prezent, orașul Sabuk se află sub controlul minerilor.

Președintele Statelor Unite l-a primit pe ministrul comerțului exterior și cooperării economice internaționale al României

WASHINGTON 24 (Agerpres). — Cu prilejul participării la sesiunea Comisiei economice mixte româno-americane, tovarășul Cornel Burtică, viceprim-ministru al guvernului, ministrul comerțului exterior și cooperării economice internaționale, a fost primit de președintele Statelor Unite, Jimmy Carter.

Cu acest prilej, din partea președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au fost transmise președintelui S.U.A. cele mai bune urări de sănătate și fericire personală, de pace și prosperitate pentru poporul american.

Mulțumind călduros pentru urările transmise, președintele Jimmy Carter a adresat, la rîndul său, președintelui Republicii Socialiste România cordiale urări de sănătate și fericire personală, de pace și bunăstare pentru poporul român.

La întrevedere a participat ambasadorul României la Washington, Nicolae Ionescu.

★

Tovarășul Cornel Burtică a avut, totodată, întrevederi cu vicepreședintele Statelor Unite, Walter Mondale, ministrul comerțului și relațiilor economice, Philip Klutznick, ministrul agriculturii, Robert Bergland, reprezentantul special al S.U.A. pentru negocieri comerciale, Reuben Askew, și secretarul de stat adjunct, Warren Christopher, cu președintele „Eximbank", John Moore, cu membri ai Senatului și ai Camerei Reprezentanților.

În cadrul convorbirilor s-a exprimat hotărîrea ca, în spiritul înțelegerilor dintre președinții celor două țări, să se depună eforturi pentru continuarea dezvoltării și adîncirii raporturilor de cooperare economică și comercială. Totodată, s-a afirmat dorința conlucrării dintre România și S.U.A. pe plan internațional, în interesul popoarelor român și american, al păcii și înțelegerii între toate popoarele lumii.

Au avut loc, de asemenea, discuții cu reprezentanți ai cercurilor de afaceri din S.U.A., fiind abordate aspecte concrete ale desfășurării raporturilor bilaterale — actuale și de perspectivă — îndeosebi în legătură cu intensificarea schimburilor comerciale și cooperării economice.

DUPĂ REUNIUNEA MINIȘTRILOR AGRICULTURII DIN ȚĂRILE PIEȚEI COMUNE

„Dosarul agricol" rămîne deschis

BRUXELLES 24 (Agerpres). — Reuniunea ministrilor agriculturii din țările Pieței comune s-a încheiat joi dimineață, după o ședință maraton, la Bruxelles, fără ca participanții să fi ajuns la un acord în ce privește nivelul prețurilor produselor agricole în campania 1980—1981. *„A fost cea mai nereușită sesiune la care am participat"*, a declarat ministrul italian al agriculturii, Giovanni Marcora, însărcinat să prezideze lucrările în cursul acestui semestru.

Ministrul francez al agriculturii, Pierre Mehaignerie, a subliniat, la rîndul său, că participanții la această sesiune „nu vor fi în măsură să prezinte un veritabil «dosar agricol» la reuniunea la nivel înalt a «celor nouă» de la Luxemburg. *Eșecul de la Bruxeles* — a precizat el — *nu va facilita șansele de succes ale reuniunii șefilor de stat și de guvern din C.E.E."*, partea franceză apreciind că responsabilitatea o poartă în parte și Comisia Pieței comune, care nu a prezentat un text de compromis în problema prețurilor agricole.

Majoritatea delegațiilor — relevă observatorii citați de A.F.P. — au considerat că „dosarul agricol nu este copt încă" și că este mai bine să se aștepte deliberările șefilor de stat și de guvern, de la 27 și 28 aprilie. Ca urmare, ministrii au hotărît să se întîlnească din nou, la 6 mai, la Luxemburg. Pînă atunci, „dosarul agricol" va fi studiat de Comisia Pieței comune.

ÎMPLINIREA A 25 DE ANI DE LA CONFERINȚA DE LA BANDUNG

PRINCIPIILE COEXISTENȚEI PAȘNICE ÎȘI PĂSTREAZĂ ÎNTREAGA LOR FORȚĂ

JAKARTA 24 (Agerpres). — La Bandung au avut loc festivități consacrate împlinirii a 25 de ani de la conferința cu semnificație istorică, care a formulat cunoscutele principii ale coexistenței pașnice. Luînd cuvîntul cu acest prilej, șeful statului indonezian, Suharto, și-a exprimat convingerea că, în prezent, în lume ar putea domni pacea dacă toate popoarele ar respecta principiile enunțate la conferința de la Bandung, care și-au păstrat întreaga lor forță. Vorbind despre dorința de afirmare națională a popoarelor asiatice și africane, președintele Suharto a arătat că ea are la origine nu numai voința lor de a fi independente, ci și voința de a învinge sărăcia și rămînerea în urmă.

Pentru respectarea dreptului la autodeterminare al poporului palestinian

• O rezoluție a Adunării consultative a Consiliului Europei

STRASBOURG 24 (Agerpres). — Adunarea consultativă a Consiliului Europei (occidentale), reunită la Strasbourg, a adoptat o rezoluție cu privire la Orientul Apropiat, în care se pronunță pentru dreptul la autodeterminare al poporului palestinian și se condamnă politica Israelului de implantare a unor așezări în teritoriile arabe ocupate — transmit agențiile U.P.I. și France Presse. Această politică a Israelului — subliniază documentul adoptat de reprezentanții celor 21 de state vest-europene — „este contrară dreptului internațional", participanții cerînd să se pună capăt unor asemenea practici.

ÎNCETAREA CURSEI ÎNARMĂRILOR — deziderat vital al întregii umanități

O sabie a lui Damocles deasupra fiecărui locuitor al Terrei

● Ca urmare a spiralei tot mai vertiginoase a înarmărilor, s-au acumulat în lume peste 15 tone de trotil pentru fiecare locuitor al planetei.

● În lume există la ora actuală peste **14 000** focoase nucleare, strategice, la care se adaugă alte zeci de mii de focoase tactice. Arsenalele nucleare existente pe glob în prezent înmagazinează o putere explozivă mai mare decît echivalentul unui milion de bombe de tip Hiroșima.

● O militarizare intensă cunoaște fundul mărilor și oceanelor, din 1960 și pînă astăzi numărul submarinelor nucleare crescînd de la zero la aproape 300.

● Din cei **2 000** de sateliți lansați pe orbite circumterestre, pînă la sfîrșitul anului 1977, 75 la sută au avut destinații militare.

Poveri uriașe, pe care omenirea nu le mai poate suporta

● În lucrarea „Armatele și dezarmarea în era nucleară", editată de Institutul de cercetări în problemele păcii din Stockholm, se reliefează faptul că, în ultimii 50 de ani, produsul total al lumii a crescut de circa 5 ori, iar cheltuielile militare, calculate la prețuri reale, s-au mărit de zece ori. În perioada postbelică, înarmările au înghițit 4 500 miliarde de dolari !

● În fiecare zi se cheltuie pentru înarmări peste un miliard de dolari. Oprirea timp de 15 zile pe an a cursei înarmărilor ar elibera, într-un deceniu, suficiente fonduri pentru a asigura hrana și alte nevoi elementare ale celor 1,1 miliarde de „săraci absoluți" ai lumii. (Albert Tévoédjre, director general adjunct al Biroului Internațional al Muncii).

„Armele nucleare să fie reduse la zero" : demonstrație la New York pentru înlăturarea pericolului unei conflagrații atomice

„Zi de zi crește primejdia unor conflicte armate"

Din inițiativa P.C. Italian, la Florența a avut loc, nu de mult, un grandios miting consacrat apărării păcii și luptei pentru dezarmare, la care au luat parte peste 200 000 de persoane. În comentariul ziarului „L'UNITÀ" pe marginea acestui eveniment se spune, printre altele: „Timp de mulți ani s-a crezut că dimensiunea atît de catastrofală pe care ar avea-o un nou război mondial ar fi suficientă în sine pentru a împiedica izbucnirea lui. Și s-a vorbit de o pace bazată pe „echilibrul terorii". Acest „echilibru" nu mai este suficient întrucît astăzi există în lume nu numai două puteri atomice : în-prezent, 22 de țări se află în posesia unor reactoare nucleare care produc plutoniu și se prevede că acest număr va ajunge la 50. Cursa înarmărilor a atins în prezent proporții de neînchipuit și face să crească în fiecare zi pericolul unor conflicte armate".

În detrimentul educației și sănătății

● *Studiul intitulat „Cheltuielile mondiale în scopuri militare și sociale", apărut în S.U.A., arată, între altele, că în lume sînt alocați anual, în medie, 230 de dolari pentru pregătirea unui elev, în vreme ce instruirea unui soldat costă 14 800 dolari. La nivelul actual al cheltuielilor militare, afirmă studiul, fiecare cetățean face pe altarul zeului Marte, în detrimentul educației, sănătății și altor nevoi presante, o „ofrandă" care echivalează ca valoare cu ceea ce el cîștigă în 3—4 ani.*

CHELTUIELILE MILITARE ÎN LUME (în miliarde de dolari S. U. A.)

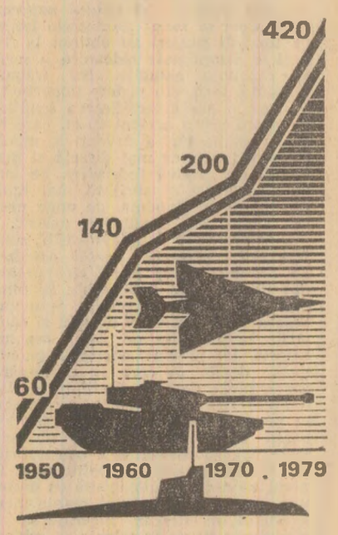

„Trebuie să se termine cu înarmările, nu cu omenirea !"

● La o conferință de presă desfășurată în orașul Seattle, reprezentanții principalelor organizații americane pentru apărarea păcii s-au pronunțat cu fermitate împotriva încordării internaționale, a cursei înarmărilor și a pericolului de confruntări militare. „Trebuie să se termine cu înarmările, nu cu omenirea", a declarat Ancy Koppel, din organizația femeilor luptătoare pentru pace din Seattle. Escaladarea cursei înarmărilor prevestește zile negre pentru popoarele de pretutindeni. Ea înseamnă sporirea impozitelor, scăderea nivelului de trai, dar nu și o mai mare securitate".

● Într-o declarație a Ligii tinerilor muncitori din S.U.A. se spune, între altele : „Tineretul și studenții americani refuză să devină carne de tun pentru doctrina confruntării. Unul din drepturile omului este acela de a refuza să moară, de a respinge războaiele, care nu pot rezolva nimic".

„Limitarea armamentelor — sarcină imediată"

„Noi sisteme de arme sînt amplasate și într-o parte și în alta a Europei. Aceste arme sînt instalate cu tot atîta nonșalanță ca și cum s-ar depozita cartofi în pivniță sau păcură de încălzit în rezervoare. Este un adevărat cerc infernal. Să fie limitat armamentul ACUM, nu mîine ! Să se negocieze acum cît timp menținem dialogul între noi !". (Dintr-o scrisoare adresată revistei „Stern" de cititorul Udo Mindt din Wolfsburg).

„O îndatorire pentru toți oamenii cinstiți"

În cadrul unui seminar internațional, desfășurat la Viena, cu participarea reprezentanților bisericilor catolice, evanghelice și ortodoxe din zece țări europene, a fost evidențiată răspunderea ce revine membrilor acestor culte în lupta pentru pace, destindere și dezarmare. Declarația, dată publicității la încheierea reuniunii, subliniază : „Staționarea de noi rachete nucleare pe continentul nostru constituie un mare pericol pentru securitatea popoarelor europene, pentru procesul destinderii. Este necesar ca toți locuitorii din țările semnatare ale Actului final de la Helsinki, indiferent dacă sînt credincioși sau nu, toți oamenii cinstiți să contribuie activ la măsuri de dezarmare nucleară, la întărirea încrederii între state și la asigurarea desfășurării cu succes a reuniunii de la Madrid, programată în toamna acestui an".

AGENȚIILE DE PRESĂ – *pe scurt*

ALEGERI REGIONALE ÎN ITALIA. Duminică 8 și luni 9 iunie, în Italia vor avea loc alegeri pentru organele locale. Cei 42 961 000 alegători sînt chemați la urne pentru înnoirea a 15 consilii regionale, 86 consilii provinciale și 6 575 consilii comunale. Alegerile constituie un test important pentru formațiunile politice italiene, cu atît mai mult cu cît se desfășoară la scurt timp după constituirea unui nou guvern — cabinetul tripartit format din democrat-creștini, socialiști și republicani.

ÎNTREVEDERE FRANCO — SOVIETICĂ. Președintele Franței, Valery Giscard d'Estaing, l-a primit, joi, pe ministrul afacerilor externe al Uniunii Sovietice, Andrei Gromiko, aflat în vizită la Paris la invitația guvernului francez. Agenția T.A.S.S. informează că în cursul convorbirii au fost abordate probleme internaționale actuale și aspecte ale relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Franța.

DEZVOLTAREA COLABORĂRII DINTRE R.D.G. ȘI IRAN. Agenția A.D.N. informează că, la încheierea convorbirilor dintre delegațiile ministerelor de comerț exterior din R.D.G. și Iran, miniștrii adjuncți de resort au semnat o convenție privind dezvoltarea relațiilor economice și comerciale dintre cele două țări. Se prevede amplificarea cooperării în domeniile agriculturii, producției de bunuri alimentare, energiei, transporturilor și comerțului exterior.

GREFĂ CARDIACĂ ÎN ANGLIA. O nouă grefă cardiacă a fost efectuată cu succes la spitalul Harefield, din nord-vestul Londrei. Pacientul, Kenneth Davis, de 51 de ani, a fost operat de medicul Magdi Yacoub.

PRIMIRE LA BEIJING. Hua Guofeng, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, l-a primit pe ducele de Gloucester, președintele Biroului britanic pentru consultări, care se află în vizită în China. În cursul întrevederii — transmite agenția China Nouă — s-a subliniat că relațiile dintre cele două țări evoluează favorabil, întărirea înțelegerii și cooperării chino-britanice fiind avantajoasă ambelor părți.

CONFERINȚĂ. La Singapore s-au încheiat lucrările celei de-a 9-a conferințe a ministrilor economiei din țările membre ale Asociației Națiunilor din Asia de Sud-Est — ASEAN. Au fost adoptate documente menite să asigure dezvoltarea legăturilor economice și comerciale dintre țările membre. Totodată, au fost analizate perspectivele dezvoltării relațiilor dintre ASEAN și Piața comună.

EXPOZIȚIE. Președintele Republicii Franceze, Valery Giscard d'Estaing, a inaugurat joi, la Paris, o expoziție consacrată Rezistenței și deportărilor. Expoziția cuprinde numeroase manifeste, ziare clandestine, afișe, precum și manuscrise ale generalului de Gaulle, ale poeților și scriitorilor francezi Louis Aragon, Paul Eluard, André Malraux și François Mauriac.

ÎNCETAREA DIN VIAȚĂ A ACAD. ALEKSANDR OPARIN. În necrologul difuzat la Moscova de agenția T.A.S.S. se arată că remarcabilul om de știință și-a concentrat activitatea asupra celor mai importante probleme ale științei naturii, sînt relevate lucrările sale în domeniul biochimiei, teoria sa privind originea vieții.

6,3 MILIOANE ȘOMERI ÎN ȚĂRILE C.E.E. Numărul șomerilor înregistrați oficial în țările membre ale C.E.E. a fost luna trecută de 6,3 milioane, ceea ce reprezintă 5,8 la sută din totalul forței de muncă a „celor nouă", s-a anunțat la Luxemburg. Din datele statistice publicate reiese că 44 la sută din numărul șomerilor sînt femei.

COLABORAREA TOT MAI STRÎNSĂ PE PLAN NAȚIONAL A COMUNIȘTILOR, SOCIALIȘTILOR ȘI SOCIAL-DEMOCRAȚILOR, A TUTUROR FORȚELOR DEMOCRATICE, PROGRESISTE

(Urmare din pag. I)

socialiste și social-democrate, alte partide, dintre toate forțele democratice și progresiste, ca factor hotărîtor al realizării de acțiuni eficiente pe linia securității și păcii, a dezarmării, a soluționării problemelor cardinale ale lumii de azi.

Este o realitate evidentă faptul că dezarmarea și pacea sînt probleme care interesează în mod vital nu numai pe comuniști, ci toate categoriile sociale, masele populare cele mai largi ale popoarelor. În condițiile tehnicii militare actuale, cînd armele rachetă pot atinge orice punct, oricît de îndepărtat de pe continentul nostru, cînd reziduurile radioactive ale bombelor atomice nu s-ar opri la borne de frontieră, o nouă conflagrație ar avea cele mai grave consecințe pentru toate statele și popoarele din Europa, ar amenința în cel mai înalt grad pe toți membrii societății din fiecare țară de pe continent, indiferent de convingerile lor politice, filozofice sau religioase. Aceasta creează în mod obiectiv și necesar terenul celei mai largi conlucrări, al unirii eforturilor pe plan național în lupta pentru dezarmare, securitate și pace.

Este o caracteristică esențială a epocii noastre faptul că în fiecare țară există și se dezvoltă forțe sociale de o amploare și diversitate fără precedent, care se pronunță și acționează pentru destindere, independență și securitate, pentru asigurarea păcii. Aceste forțe înmănunchează clasa muncitoare — forța cea mai puternică și mai hotărîtă a poporului — masele țărănești, păturile mijlocii ale populației, intelectualii, femeile, tineretul, oamenii politici realiști, alți reprezentanți ai vieții publice din fiecare țară, slujitorii cultelor etc.

Aspirațiile de pace, destindere, securitate ale diferitelor categorii și grupuri sociale își găsesc reflectare în programele organizațiilor politice și obștești : partidele comuniste și muncitorești, partide socialiste, social-democrate, alte partide — liberale, democratice, creștine — mișcări pacifiste și altele. Desigur, existența unei atît de mari diversități de forțe generează deosebiri în ce privește obiectivele specifice, formele și metodele de activitate. Dar, pe deasupra oricăror deosebiri, aceste organizații atît de diverse au ca obiective fundamentale comune, ca deziderate supreme pacea și destinderea, libertatea, independența și securitatea poporului, cooperarea internațională. În numele acestor țeluri fundamentale, de însemnătate esențială, pentru traducerea lor în viață este necesară și trebuie realizată o intensă colaborare.

Întreaga experiență a dezvoltării istorice demonstrează că numai conlucrînd între ele, acționînd în spirit unitar, forțele păcii și progresului își pot traduce efectiv în viață capacitatea de a influența hotărîtor mersul evenimentelor, de a împiedica agravarea situației internaționale și revenirea la epoca „războiului rece", de a determina reluarea cursului spre destindere și securitate în Europa și în lume. După cum a subliniat tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** în discursul solemn rostit la realegerea ca președinte al României **„este necesar ca, în actuala situație internațională încordată, să se întărească unitatea, solidaritatea și colaborarea forțelor progresiste, antiimperialiste, a popoarelor care doresc să trăiască libere și independente, să fie stăpîne pe destinele lor, în scopul de a opri accentuarea încordării internaționale și de a asigura continuarea politicii de destindere, colaborare, pace și dezvoltare independentă a tuturor națiunilor"**.

În lumina acestei poziții principiale și consecvente, partidul nostru consideră că în prezent cel mai important imperativ pe care viața îl ridică înaintea partidelor comuniste este acela de a acționa ferm pentru a antrena în luptă cele mai largi și mai diverse categorii sociale, a milita cu neobosită consecvență pentru unitatea și conlucrarea tuturor forțelor progresiste, democratice, antiimperialiste în lupta comună pentru promovarea destinderii, securității și păcii în lume.

În acest sens, Scrisoarea Comitetului Central al P.C.R. se constituie ca o chemare însuflețită la dezvoltarea colaborării și solidarității pe plan național a tuturor forțelor democratice, progresiste și antiimperialiste din țările europene în lupta pentru progresul cauzei dezarmării, securității și păcii. În concepția Partidului Comunist Român, oprirea încordării, continuarea politicii de destindere, realizarea de progrese pe calea dezarmării și păcii constituie o sarcină atît de importantă, încît este de neconceput să nu se depună eforturi pentru colaborarea cu orice forță socială sau formațiune politică progresistă, democratică. Convingerea fermă a partidului nostru este că trebuie făcut totul pentru a se obține o cît mai largă conlucrare a tuturor acestor forțe, evitîndu-se orice ar fi de natură să prejudicieze sau să slăbească posibilitățile de realizare a frontului comun pentru obiectivele comune.

O importanță esențială, decisivă are elaborarea unei platforme comune de acțiune, care să facă posibilă ralierea forțelor sociale celor mai largi și mai diverse, a partidelor și organizațiilor politice, indiferent de programul politic specific al fiecăreia dintre ele. În condițiile actuale, o asemenea platformă de acțiune poate înscrie un șir de obiective comune fundamentale, cum sînt apărarea independenței și suveranității naționale ; asigurarea dreptului sacre ale popoarelor la viață securitate și dezvoltare pașnică ; reducerea cheltuielilor militare și alocarea fondurilor economisite în vederea soluționării unor probleme sociale stringente ; promovarea unei politici de prietenie și colaborare cu alte popoare, pe baza principiilor egalității și respectului reciproc.

Așa cum arată viața, așa cum a reliefat experiența istorică, unirea și acțiunea diferitelor forțe sociale pe baza unei platforme comune, reciproc acceptate, a fost un factor-cheie în obținerea unor succese importante în luptă — exemplul cel mai concludent în această privință fiind unirea forțelor antifasciste în cursul celui de-al doilea război mondial, factor care a dăzășuit victoria popoarelor. Cunoaștem din proprie experiență că tocmai prin desfășurarea unor asemenea acțiuni, largi și cuprinzătoare, în cadrul adunărilor, mitingurilor, demonstrațiilor, „marșurilor păcii" și altor forme de manifestare publică, masele populare au posibilitatea să-și spună cuvîntul în apărarea și promovarea intereselor lor vitale, să-și afirme cu hotărîre voința de pace, independență, libertate. Asemenea ample acțiuni contribuie ca noi și noi categorii sociale, oameni de diferite profesiuni și convingeri, cele mai largi mase populare să devină conștiente de marile primejdii ce planează asupra omenirii, să se activizeze politic, să acționeze pentru izolarea forțelor ostile destinderii și păcii, pentru zădărnicirea planurilor lor, pentru realizarea de progrese reale în direcția dezarmării, securității europene și generale, înțelegerii și colaborării internaționale.

Viața relevă că, paralel cu mișcările de masă, este de cea mai mare însemnătate acțiunea comună în cadrul parlamentelor pentru a face să sporească rolul acestora ca foruri reprezentative supreme, în vederea adoptării de decizii, pe linie de stat, pentru promovarea țelurilor păcii și destinderii, securității și colaborării internaționale. Întregul mers al evenimentelor reliefează necesitatea ca atît prin acțiuni de masă, desfășurate în spirit unitar, cît și prin organismele și instituțiile social-politice, prin împletirea ambelor forme de luptă să se determine guvernele, conducerile de state să adopte măsuri concrete privind diminuarea cheltuielilor militare din bugetele statelor și orientarea fondurilor economisite în scopuri civile, pentru satisfacerea cerințelor materiale și spirituale ale maselor. De asemenea, prin activitatea comună a diferitelor forțe sociale, partide și organizații, prin mobilizarea de către acestea a opiniei publice largi, a întregului popor pot fi determinate guvernele să acționeze pentru adoptarea de măsuri privind lichidarea bazelor militare — atît a celor create de alte state pe teritoriul național, cît și a celor create de statul respectiv pe teritoriile altor state — pentru reducerea treptată a forțelor armate și armamentelor și alte măsuri de dezangajare militară și dezarmare, corespunzătoare intereselor generale ale popoarelor și păcii. În această privință, o însemnătate deosebită are în prezent intensificarea eforturilor tuturor forțelor sociale, a organizațiilor politice pentru destindere și securitate în Europa, acțiunea lor fermă în vederea pregătirii temeinice a reuniunii de la Madrid. În acest sens, Apelul Marii Adunări Naționale către toate parlamentele și popoarele țărilor participante la Conferința general-europeană de la Helsinki s-a înscris ca o chemare însuflețită la unirea și intensificarea eforturilor pentru o pregătire responsabilă și temeinică a reuniunii de la Madrid, încît să se asigure succesul acesteia, pentru realizarea de pași pe linia dezangajării și dezarmării pe continent, pentru reluarea și continuarea cursului spre destindere, înțelegere și colaborare internațională.

Popoarele lumii pot fi încredințate că — așa cum se afirmă în Scrisoarea Comitetului Central al P.C.R., așa cum subliniază în permanență secretarul general al P.C.R., președintele republicii — partidul și statul nostru, poporul român își vor îndeplini și de aici înainte cu cinste îndatoririle ce le revin ca detașament al frontului mondial de luptă pentru pace și progres, vor face totul pentru întărirea solidarității și colaborării cu partidele comuniste și muncitorești, cu partidele socialiste, social-democrate, cu alte partide, cu toate forțele revoluționare, democratice, progresiste, în scopul de a-și spori contribuția la lupta unită a popoarelor pentru reluarea și consolidarea destinderii, înfăptuirea securității europene, asigurarea păcii și colaborării internaționale.

I. FINȚINARU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : Cod 71 341. București Piața Scînteii nr. 1. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. În străinătate, abonamentele se fac prin ILEXIM — departamentul export-import presă, P. O. BOX 136—137 telex : 11 226, București, str. 13 Decembrie nr. 3. Tiparul : Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII 40 360